

”Nu behöver svenskt flyktingmottagande ett andrum”

Flyktingkrisen 2015 i Sverige och presskonferensen som byggde muren – en studie om säkerhetsisering och hur regeringen talade om hotet

Författare: Oscar Bedman

Handledare: Hanna Bäck

Kurskod: STVC74

Statsvetenskapliga institutionen, VT2021

Abstract

The refugee crisis in Europe 2015 consequently led to a crisis in Sweden. The “red-green”-government shifted its liberal immigration policies towards restrictive policies, saying its authorities are under immense pressure during a press conference in November 24th. With the theory of securitization and a scope of discourse analysis, the press conference was analyzed using the ‘vocalization of securitization’ – explaining the agents, the acts and the context of the material. The results show that the authorities were threatened, indirectly threatening the state itself, springing the government into action. Refugees are never inculpated, instead link’s to patriotism are made throughout, as well as personal and emotional utterances. Further research with additional focus on the context surrounding Sweden in 2015 is necessary to reach significant conclusions.

Sammanfattning

Flyktingkrisen i Europa år 2015 skälvde till Sverige. Den dåvarande rödgröna regeringen vände snabbt från sin generösa flyktingpolitik till att bli restriktiv, med hänvisning åt att myndigheter och samhällsfunktioner var under högt tryck och behövde ”ett andrum”. Detta skedde första gången under en presskonferens den 24 november. Uppsatsen använder teorin om säkerhetisering och med en diskursiv metod analyserades presskonferensen med hjälp av ’vocabulary of securitization’ förklarades de agenter, de ageranden och den kontexten som omgav presskonferensen. Resultaten visar att myndigheterna och samhällsfunktionerna var under hot, som indirekt hotade själva staten. Flyktingar och asylsökande förebrås inte i materialet, istället har paralleller dragits till patriotism och personliga känslouttrycken. Säkerhetiseringsteorins multidisciplinära natur kräver större omsorg och mer resurser. Vidare forskning bör beakta ett större fokus på kontexten för att nå djuplodande konklusioner.

Antal ord: 10 432 inkl. referenser i löpande text, exkl. ingresser och citat i resultatdelen.

Sökord: securitization theory, refugee crisis, Sweden, discourse analysis, vocabulary of securitization

Innehållsförteckning

1.0	Introduktion.....	1
1.1	Bakgrund och tidigare forskning	1
1.2	Syfte och frågeställning	4
2.0	Teori.....	5
2.1	Säkerhetiseringsteori.....	5
2.2	Speech act	6
2.2.1	Aktörer i speech act.....	7
2.3	Vidareutveckling av speech act och dess aktörer - "vocabulary of securitization"	7
2.3.1	Agenter	8
2.3.2	Ageranden.....	8
2.3.3	Kontext	9
3.0	Metod och material.....	11
3.1	Val av metod.....	11
3.2	Val- och motivering av material och transkribering.....	12
3.3	Operationaliseringar av analysverktyget.....	13
3.3.1	Agenter	13
3.3.2	Ageranden.....	13
3.3.3	Kontext	14
3.4	Validitet, reliabilitet och ett kort ord om objektivitet.....	14
4.0	Empirisk analys	17
4.1	Agenter	17
4.1.1	Säkerhetiseringsaktörer	18
4.1.2	Referensobjektet.....	18
4.1.3	Funktionella aktörer.....	19
4.1.4	Publik.....	20
4.1.5	Referenssubjektet	20
4.2	Ageranden.....	21
4.2.1	Metaforer och metonymier.....	21
4.2.2	Känsloyttrande.....	24
4.2.3	Policys.....	27
4.3	Kontext	28
4.3.1	Proximal kontext	28
4.3.2	Distal kontext.....	28
5.0	Diskussion och vidare forskning.....	30
5.1	Agenter	30
5.2	Ageranden.....	31
5.3	Kontext	33
5.4	Säkerhetiserades flyktingfrågan under hösten år 2015?	34
5.5	Vidare forskning.....	34

6.0 Referenslista	36
6.1 Böcker	36
6.2 Elektroniska referenser:	36
7.0 Bilagor	39
7.1 Transkribering	39
7.2 Tabell 1.0 Agenter	44

1.0 Introduktion

Nedan följer en bakgrundsbeskrivning av det svenska flyktingmottagandet mellan åren 2000 och 2015. Det följs av en beskrivning av den dåvarande regeringen och under vilken kontext som omgav Sverige i denna tid, där olika partier var mer eller mindre restriktiva i sin migrationspolitik. Sedan beskrivs överskådlig och kortfattat vad säkerhetsisering är för något och vad som kännetecknar den. Sist presenteras uppsatsens syfte och frågeställning.

1.1 Bakgrund och tidigare forskning

Sveriges flyktingmottagande har under 2000-talet legat på varierade nivåer. Sedan år 2005 och framåt har antalet invandrade per år ökat, från drygt 65 000 personer till 163 000 personer år 2016 (SCB, 2020). Siffrorna gäller de folkbokförda, och året 2016 är det år i Sverige med högst total invandring (ibid.). Åren dessförinnan, mellan 2012 och 2015, ökade invandringen till Sverige med ca 10 000 personer för var år som gick (ibid.). Detta till följd av omfattande konflikter i framför allt Afrika och Mellanöstern (UNHCR 2013, s. 3; UNHCR 2014, s. 3). Fredrik Reinfeldt (M), den dåvarande borgerliga regeringens statsminister, befäste vid flera tillfällen att Sverige är en humanitär stormakt (Sveriges Television, 2011; Twitter, 2014). I ett sedermera omdebatterat sommartal år 2014 vädjade Reinfeldt: *”Nu vädjar jag till svenska folket om tålamod, om att öppna era hjärtan, för att se människor i stark stress med hot om det egna livet som flyr, flyr mot Europa, flyr mot frihet, flyr mot bättre förhållanden.”* (Utbildningsradion Play, 2017).

På hösten 2014 gjorde Moderaterna ett ”katastrofval” där de förlorade regeringsmakten, och somliga menade att Reinfeldts tal skapade viss väljarflykt inom Moderaterna, tack vare att väljare tolkade det som att invandringspolitiken inte skulle vara särskild reglerad (Sveriges Radio, 2014; Dagens Nyheter 2014). Moderaternas stöd minskade markant, med 6,74 procentenheter (Valmyndigheten, 2014), och ledde till att Socialdemokraterna och Miljöpartiet bildade en minoritetsregering med stöd av Vänsterpartiet. Denna regering kom att betecknas som den *Rödgröna* regeringen (Sveriges Television, 2014). Den nya statsministern under den rödgröna regeringen, Stefan Löfven (S), fortsatte under 2015 på Reinfeldts spår och vid en manifestation för flyktingar på Medborgarplatsen i Stockholm den femte september under ett tal sa Löfven: *”Mitt Europa tar emot människor som flyr från krig, solidariskt och gemensamt. Mitt Europa bygger inte murar [...] Sveriges mottagning av flyktingar, är hela Sveriges ansvar.”* (Regeringen, 2015a).

Det skulle inte dröja länge innan sättet regeringen såg på flyktingmottagandet förändrades. Det första tecknet på att reglera flyktingmottagandet kom enbart 75 dagar senare, under senhösten 2015. Den 24 november publicerade Statsrådsberedningen en artikel med titeln *”Regeringen föreslår åtgärder för att skapa andrum för svenskt flyktingmottagande”* (Regeringen, 2015b). Bakgrunden är att under bara två av sommarmånaderna år 2015 anlände 80 000 flyktingar. Precis som titeln åsyftar föreslog den Rödgröna regeringen åtgärder baserade på kommunernas, regionernas och MSB:s larm om att flyktingmottagandet belastar samhällsfunktioner i allt mer hotfull takt. Denna artikel kompletterades med en ca 24 minuter lång presskonferens på samma dag, där statsminister Stefan Löfven (S) och vice statsminister Åsa Romson (MP) presenterade tillfällig lagstiftning som anpassade sig till EU:s minimivå för flyktingmottagande samt andra åtgärder skrivet i artikeln från Statsrådsberedningen (Sveriges Radio, 2015).

Presskonferensen blev sedermera ökad i vissa kretsar och särskilt Åsa Romson som hamnade såväl i tidningarna som på Twitter efter att ha blivit berörd under talet (Resume, 2015). Men det den 24 november år 2015 är mest uppmärksammas för är snarare att det blev vändpunkten för hur regeringen talade om det svenska flyktingmottagandet. Trots att regeringen presenterat sina åtgärder för att skapa andrum i det svenska flyktingmottagandet var det svåra beslut för regeringspartiet Miljöpartiet och Åsa Romson, som ansåg att det var ”fruktansvärda beslut” - särskilt eftersom de var ett flyktingvänligt parti vid denna tidpunkt (Sveriges Television, 2015). Presskonferensen är därför en viktig pusselbit för att förstå hur diskursen förändrades kring det svenska flyktingmottagandet, eftersom regeringen innan dess verkade för en till synes generös flyktingmottagning.

Flyktingfrågan var år 2015 i hetluften. Invandring- och integration rankades av svenska folket i en opinionsundersökning på plats nummer tre av 14 (Novus, 2015) och har ökat till plats nummer två av 13 idag (Novus, 2020). Sverigedemokraterna, som är kritiska till Sveriges flyktingmottagande, toppar nu som då listan över vilket parti som svenska folket anser har ”bäst politik” i de politiska frågorna (Novus, 2015; Novus, 2020). Till trots att det är ett opinionsinstitut som genomför egna opinionsundersökningar finns det ett mönster; den svenska väljarkåren anser mer och mer att invandring- och integrationsfrågan är viktigast (se även Aftonbladet, 2016; Expressen, 2015).

Antalet flyktingar globalt sett var vid år 2013 ca 232 miljoner människor, varav sju procent flyktingar härstammar från krig, förtryck eller förföljelse (Peoples & Vaughan-Williams 2015, s. 168). Att människor är på flykt undan krig eller diverse förtryck, söker ett bättre liv eller

reser till det landet som sin familj befinner sig i är inget nytt, däremot har antalet människor ökat relativt mycket genom åren. Antalet flyktingar globalt sett år 2019 motsvarade ca 272 miljoner människor (UNHCR 2020, s. 19). Eftersom antalet flyktingar fortsätter att öka för var år som går, ökar också belastningen på stater som välkomnar dem. Speciellt i Europa, menar Peoples & Vaughan-Williams, som förklarar att den europeiska befolkningen i större grad tolkar invandringen som ett hot mot deras kulturella identitet(er) och deras inhemska arbetsmarknad (2015, s. 168). Efter terrorattacken den elfte september 2001 i USA har även västvärlden som stort länkat massinvandring till terrorism och andra brott (ibid.), vilket vidare spär på politiseringen av frågan om flyktingmottagandet såväl som väcker frågor om vilka potentiella hot flyktingmottagandet innebär för staten.

Säkerhetisering är när en ”vanlig” politisk fråga förflyttas till en säkerhetspolitisk fråga tack vare att den formuleras som ett hot mot statens överlevnad. Buzan, Wæver & de Wilde (1998, s. 23;24) menar att säkerhetisering av en politisk fråga är ett spektrum. Den politiska frågan kan befinna sig på tre punkter på spektrumet: (1) icke-politiserad (2) politiserad, alltså föremål för policy-debatt och slutligen (3) säkerhetiserad, alltså att frågan ses som ett existerande hot som rättfärdigar handlingar som går bortom vanlig politisk praxis. Ett hot mot staten är ett potentiellt hot mot dess överlevnad, vilket följaktligen pekar på visst nödläge som kräver politisk handling. Som en förlängning av statens överlevnad krävs även att dess institutioner och myndigheter kan fungera felfritt. Likt löv på ett träd fungerar myndigheterna och institutionerna som statens extremiteter - eftersom extremiteternas existens är mer fysisk än statens är de också mer sårbara för hot (Buzan 2007, s. 85). Ett hot mot staten innebär således att dess institutioner och myndigheter redan är under belastning (ibid.). Forskaren Balzacq instämmer, och menar att det är ett säkerhetsproblem om det kan uppfylla vart och ett av följande två kriterier: att problemet i fråga är anledning för allmän debatt och uppmärksamhet, samt att problemet genomtränger många delar av det politiska systemet (2011, s. 32). Det är här denna uppsats syftar till ett bidrag till forskningen om säkerhetisering: säkerhetisering av en icke-militär fråga i en svensk kontext. Den svenska kontexten har inte uppvaktats i förhållande till säkerhetiseringsteorin i omfattande utsträckning, och ej heller i förhållande till flyktingströmmarna på någon omfattande nivå. Uppsatsen utgår ifrån flyktingfrågan på senhösten 2015 och ska undersöka om frågan säkerhetiserades, och på vilket sätt det i så fall gjordes.

1.2 Syfte och frågeställning

Det övergripande syftet med undersökningen är att bidra till större förståelse kring hur regeringar säkerhetiserar politiska frågor. Flyktingvågen påverkade diskursen om svenskt flyktingmottagande i Sverige under hösten 2015, som i sin tur väcker frågan om den säkerhetiserades. I detta väljer uppsatsen att undersöka om och hur det svenska flyktingmottagandet och följaktligen flyktingpolitiken säkerhetiserades; vid presskonferensen den 24 november av statsminister Löfven och vice-statsminister Romson, som representerar regeringen och regeringspartierna. Initialt ämnar uppsatsen besvara frågan *om* frågan har säkerhetiserats, och sedan beskrivs *hur* den gör det eller inte gör det. För att undersöka och besvara ”hur:et” i frågan föranleder en deskriptiv ansats, vilket också följer analysverktygets ramverk som använts i studien. Analysverktyget som används i uppsatsen besvarar de beståndsdelar som i sin tur utgör huvuddelen av frågan: om frågan säkerhetiserades eller inte. Således är forskningsfrågorna:

- Säkerhetiserades den politiska frågan om Sveriges flyktingmottagande under hösten år 2015? I så fall, hur?
 - Vilka är aktörerna, vilka åtgärder föreslås, i vilka kontexter befann sig presskonferensen och hur framställs hotet mot staten och dess funktioner?

2.0 Teori

Nedan presenteras uppsatsens teoretiska ramverk; säkerhetiseringsteori, speech act och dess aktörer, samt en vidareutveckling av säkerhetiseringsteorin som kallas för "vocabulary of securitization" (Balzacq 2011, s. 35-37). Vocabulary of securitizations tre nivåer beskrivs; aktörer, ageranden och kontext, och det är även dessa som uppsatsen brukat som analysverktyg.

2.1 Säkerhetiseringsteori

Säkerhetiseringsteorin är en del av säkerhetsforskningen, om än med ett annat huvudfokus än på det militära hos stater. Teorin är primärt associerad till Köpenhamnskolan och författarna Buzan, Wæver & de Wilde, som menar att externa och interna hot är diskursivt konstruerade, i den mån att alla offentliga (politiska) frågor kan vara föremål för intersubjektiv tolkning i huruvida det är ett hot eller ej (1998, s. 23;24). Traditionellt sett är existentiella hot förknippade till statens suveränitet och överlevnad, men säkerhetisering går steget längre och menar att frågor sammankopplade till 'hot' beror på aktörers tolkningar av frågor som just hot (ibid., s. 24). Det är snarare omständigheterna som avgör huruvida en fråga är politiserad eller inte (ibid., s. 23;24).

Offentliga frågor befinner sig på ett spektrum, från *icke-politiserade* till *politiserade* och slutligen *säkerhetiserade*, som ofta har stor varians mellan stater beroende på deras omständigheter och politiska system, och kan även skifta med tiden (ibid., 24). Ett exempel är Ryssland, som år 2006 förklarade HIV/AIDS-epidemin som ett nationellt hot (se exv.: Sjöstedt, 2008; Moran & Jordaan, 2007). Trots påtagligt drabbade och exponentiellt ökande smittotal sedan början av 90-talet (Moran & Jordaan 2007, se tabell 1), och erkänt internationellt som ett ökande hot (Sjöstedt 2008, s. 8) dröjde det till år 2006 innan diskursen inom Rysslands ledning kom att förändras. HIV/AIDS-epidemin var inte enbart ett hot mot Ryssland, men på grund av omfattningen av spridningen ledde omständigheterna i allra högsta grad till en säkerhetisering av denna hälsofråga, som dessutom var i viss mån tidsbunden.

Säkerhetisering sker när särskilda aktörer förflyttar en fråga utanför den "normala" politiska sfären genom att retoriskt presentera samma fråga som ett existentiellt hot. Eftersom frågan numer är presenterad av aktören som ett existentiellt hot krävs extraordinära åtgärder för att hantera hotet - inte nödvändigtvis för att det de facto *är* ett hot, utan för att det presenteras som ett hot mot överlevnad (Buzan et al. 1998, s. 24). Överlevnad är det konceptuellt viktiga, speciellt för en nationalstat. Enligt Peoples & Vaughan-Williams är grundantagandet för en

nationalstat är att överleva, vilket kan ses att aktörer anser det nödvändigt att ha inestående militära resurser redo att användas om så krävs (2015, s. 93). Ett extraordinärt hot mot statens överlevnad kräver extraordinära åtgärder, som att utlysa militärt undantagstillstånd eller att föra krig (ibid.). Hotet legitimerar viss politisk handling. Kriteriet och definitionen för säkerhetsisering är därför när: ”den intersubjektiva etableringen av ett existentiellt hot som är påtaglig nog att leda till substantiella politisk effekt” (egen översättning: Buzan et al. 1998, s. 25). En aktör som enbart presenterar ett existentiellt hot utan att få medhåll och gehör i form av politisk effekt räknas inte som säkerhetsisering, utan räknas in som ett säkerhetsiseringsutspel (eng. översättning *securitizing move*, ibid., s. 25). Av definitionen finns det följaktligen tre komponenter att identifiera en framgångsrik säkerhetsisering: (a) existentiella hot, (b) nöddåtgärd(er) och (c) legitimering av regelbrytande (ibid., s. 26).

2.2 Speech act

De tre komponenterna av framgångsrik säkerhetsisering innefattar retorisk struktur och visst diskursivt iscensättande av nyckelaktörerna för att berättiga de följande politiska handlingar som ämnar att stävja hotet (Buzan et al. 1998, s. 26; Peoples & Vaughan-Williams 2015, s. 94). Säkerhetsiseringsteorin handlar mindre om det verkliga hotet och mer hur det framställs: en offentlig fråga kan bli en fråga om säkerhet i kraft av att den presenteras och accepteras som en säkerhetsfråga (ibid., s. 95). Säkerhetsisering är således en så kallad *speech act*.

En *speech act* är kombinationen av språk och samhälle, både vad språket innehåller och om samhällets olika grupper som tar del av språket. Filosofen Austins tankar om språk är det som bäddat grunden för säkerhetsiseringsteorins starka anknytning till *speech act* (se Balzacq 2011, s. 4; Buzan et al. 1998, s. 32). Speciellt framträdande är Austins perspektiv på språk som tre typer av ageranden (eng. översättning ”act”) som tillsammans utgör en komplett *speech act*: lokutionärt, illukutionärt och perlokutionärt (eng. översättning ”locutionary”, ”illocutionary” och ”perlocutionary”; Austin 1975, s. 94-120). Förenklat innebär dessa tre ageranden, i ordning, att synliggöra vad det innebär: att säga någonting, att agera på någonting (med någon typ av kraft) och att få väcka vissa känslor hos publiken, således uppnå *konsekvenser* av agerandet (Austin 1975, s. 94-109; Balzacq 2011, s. 4-5; se även ”språkhandling” i Bergström & Boréus 2012, s. 33).

Buzan et al. tar avstamp i dessa idéer och påvisar att finns det såväl interna som externa förutsättningar under vilket framgångsrikt *speech act* opererar lyder under. De interna förutsättningarna inkluderar lingvistik och grammatik, och för att en *speech act* ska vara lyckad

innebär det att språkmässigt rama in det existentiella hotet på ett träffsäkert och korrekt sätt (Buzan et al 1998, s. 32-33). De externa förutsättningarna för en speech act inkluderar istället det kontextuella och sociala som omger den. En aktör med stort socialt kapital och i auktoritär position som påvisar säkerhetshot som är särskilt hotfulla ger bättre förutsättningar att vara framgångsrik än en icke-auktoritär som hävdar abstrakt hotfulla situationer (ibid.).

2.2.1 Aktörer i speech act

Buzan et al. åtskiljer tre olika aktörer inom säkerhetsiseringsanalys med speech act i fokus: referensobjekten, säkerhetsiseringsaktörer och funktionella aktörer. Referensobjekten (referent objects) är inom säkerhetsstudier allt som oftast staten, och i förlängningen nationen som helhet (1998, s. 36). Referensobjekten är det som behöver beskyddas i sammanhanget av det existentiella hotet, och kan på mikronivå utgöras av individer, men tämligen vanligast är att referensobjekten är en stat, ett samhälle eller en nation (ibid.). Säkerhetsiseringsaktörer (securitizing actors) utgörs av de aktörer som genomför själva speech act, genom att påtala att referensobjekten är hotade. Vanligt förekommande är politiska ledare, statsledningen, lobbyister eller andra byråkrater, som följaktligen och huvudsakligen brukar beskydda staten, samhället eller större grupper individer (ibid.). Det finns således ett samband mellan staten eller nationen som referensobjekt och där säkerhetsiseringsaktören utgörs av regeringen eller framträdande ministrar (som talar på uppdrag av regeringen). I staters fall talar säkerhetsiseringsaktören i viss mån om sin egen överlevnad (ibid., s. 42). Den tredje och sista aktören är de funktionella aktörerna, som i sin tur påverkar dynamiken mellan referensobjekten och säkerhetsiseringsaktörer (ibid.). Distinktionen görs att de funktionella aktörerna är en framträdande aktör som kan påverka besluten som tas inom sektorn, exempelvis internationella organisationer som kan påverka olika inhemska angelägenheter i en given stat.

2.3 Vidareutveckling av speech act och dess aktörer - ”vocabulary of securitization”

För att ge säkerhetsisering en ytterligare udd till ovannämnda aktörer inblandade har Balzacq har utvecklat Buzan m.fl.:s ursprungliga idéer, och ger ett expanderat bidrag till vad som är viktigt att identifiera när en fråga säkerhetsiserats. Enligt Balzacq beror expansionen på att säkerhetsisering i vissa fall behöver bli mer spjutspetsigt, och bör ta in fler kontextuella faktorer som förklarar aktörernas handlingar (2011, s. 35). Istället för tre aktörer gäller tre nivåer, med sammantaget tio punkter. De tio punkterna är under vissa omständigheter svåra att applicera

på vart och vartenda fall, och vissa är inte relevanta under särskilda omständigheter, men ger ändå bredare förståelse för säkerhetsisering. Under 3.3 *Operationaliseringar av analysverktyget* förklaras vilka punkter studien inkluderar.

De tre nivåerna är (ibid., s. 35-37):

- a. agenter
- b. ageranden
- c. kontext

2.3.1 Agenter

Balzacq menar att de tre aktörerna - referensobjekten, säkerhetsiseringsaktörer och funktionella aktörer - kan samtliga samlas under en och samma kategori - agenter (2011, s. 35). Det är en bredare definition att jämföra med de tre aktörerna som Buzan et al. talar om, och sätter in aktörerna i den kontexten de befinner sig i. Denna första nivå av säkerhetsiseringsanalys har fyra sidor (ibid., s. 35-36):

1. De som direkt- eller indirekt bidrar till eller gör motstånd mot säkerhetsproblemet. Här räknas säkerhetsiseringsaktörer, publiken och funktionella aktörer in.
2. Hur maktrelationen mellan ovannämnda aktörer ser ut.
3. Personliga och sociala identiteter hos aktörerna som begränsar eller möjliggör för deras handlingar.
4. Referensobjektet och referenssubjektet - vad är det som hotas och vad är det som hotar?

2.3.2 Ageranden

Den andra nivån behandlar mer utav de diskursiva kvalitéerna av säkerhetsproblemet. Ett hot och ett säkerhetsproblem förutsätter vissa typer av politiska handlingar, som vid hösten 2015 var en restriktivare flyktingpolitik. De interna förutsättningarna för att speech act ska vara framgångsrik inkluderar lingvistik och grammatik, att språkmässigt rama in det existentiella hotet på ett träffsäkert och korrekt sätt (Buzan et al 1998, s. 32-33). Även under denna nivå finns fyra sidor (Balzacq 2011, s. 36):

1. Är språket grammatiskt och lingvistiskt korrekt, och anpassat till den politiska handlingen som utförs?
2. Identifiera de strategiska val som säkerhetsiseringsaktören använder för att mobilisera eller skapa känslor med. Inkluderar analogier, metaforer, metonymier, känslor och

stereotyper, och på det sätt som texten är inramat på samt vilket eller vilka media som används.

3. *Dispositifen* av säkerhetisering, ansamlingen av redskap och handlingar som står till säkerhetiseringsaktörens förfogande.
4. Policies eller policyer som genereras av säkerhetiseringen.

Med metaforer menas det som beskriver något i termer av något som det inte är, och således överför den betydelse från ett område till ett annat (Bergström & Boréus 2012, s. 266). Metaforer liknar metonymier, som istället beskriver ett område i termer av något som associeras till det ursprungliga området. Därtill skiljs metaforiska uttryck mot begreppsliga metaforer, där ett metaforiskt uttryck kan vara ”att arbeta i motvind” och en begreppslig metafor kan vara ”tid är pengar” (ibid., s. 266-267). Sammantaget är metaforer, metonymer, analogier, känslövädjande och stereotyper exempel på medvetna och omedvetna verktyg som används för att dels förstå vår omvärld, men också hur vi uppfattar världen (ibid., 266-267). En metafor eller metonym som accepteras av mottagaren genom att den igenkänns är ett sätt att också acceptera en viss uppfattning av det som beskrivs (ibid., s. 266). Användandet av metaforer och metonymier av en sändare kan vara ett sätt att få mottagaren att uppfatta ett samhällsfenomen eller en händelse på ett visst sätt. Att vädja till läsaren eller publikens känslor i politiska sammanhang är samtidigt ett sätt att styra deras känslor, som i bästa fall kan engagera väljare, och i vissa fall, även mobilisera väljare (Balzacq 2011, s. 180-181). Formuleringen av känslövädjande meningar och ord kan visa läsaren eller publiken vad som är ’lämpligt’ att känna, och på så sätt styra dem (Gee 2011, s. 90). Säkerhetisering av en politisk fråga kan redan anspela på känslor - rädsla för hotet till exempel - och det förefaller naturligt att vinna fördelar att trycka på publikens känslor i vissa fall.

2.3.3 Kontext

Som jag kommer att följa vidare på under 3.1 *Val av metod* är diskurser, och säkerhetisering för den delen, beroende av kontexten den befinner sig i (Jørgensen & Phillips 2002, s. 5; Balzacq 2011, s. 36). Att således placera säkerhetiseringen i såväl en social kontext som en historisk kontext är relevant för säkerhetiseringsanalysen. I den tredje och sista nivån skiljer Balzacq på två typer av kontexter och följaktligen har denna nivå två sidor (ibid., s. 37):

1. Proximal kontext - förklarar i vilket fysiskt sammanhang som materialet framförs, huruvida det är en text, ett möte eller en konferens med mera.

2. Distal kontext - handlar istället om att placera texten i en sociokulturell kontext. Säkerhetsiseringen distala kontext innefattar bredare sociala- och kulturella påtryckningar som på makronivå påverkade händelseförloppet. Vid identifierandet av den distala kontexten ska det tolkas utifrån den tiden som händelsen utspelade sig på, snarare än hur det ter sig idag.

3.0 Metod och material

Nedan presenteras studiens metodologiska antaganden och de avgränsningar och val som har gjorts. Uppsatsens material är presskonferensen med Stefan Löfven (S) och Åsa Romson (MP) som hölls vid presentationen av regeringens nya förslag på migrationspolitik den 24 november. Presskonferensen har uppsatsförfattaren transkriberat själv och presenteras i sin helhet under 7.1 Transkribering. I linje med materialet är undersökningsmetoden en beskrivande fallstudie som använder sig av en diskursanalys, som stämmer överens med hur forskning om säkerhetisering brukar utföras (se Balzacq 2011, s. 31-32).

3.1 Val av metod

Med utgångspunkt i presskonferensen av Stefan Löfven (S) och Åsa Romson (MP) är uppsatsens studie en med diskursorienterad textanalys. Buzan, et al. menar att hot är diskursivt konstruerade, i den mån att alla offentliga (politiska) frågor kan vara föremål för intersubjektiv tolkning i huruvida det är ett hot eller ej (1998, s. 23;24). Studien tar avstamp i språkets konstruktionistiska uppgift att skapa den sociala och politiska världen. Diskursen är det som skapar och producerar den sociala världen, och då diskurs förändras följer den sociala världen efter (Jørgensen & Phillips 2002, s. 5). Det är således inget statiskt, utan snarare föränderligt, vilket ligger i linje med säkerhetiseringsteorins antaganden. Det huvudsakliga fokuset är inte att erhålla fullständig objektivitet i om och hur flyktingfrågan säkerhetiserades, utan undersöka hur den diskursen såg ut vid tidpunkten för det. Med språk konstrueras mening och representation, som i sin tur bidrar till att forma världen och likt säkerhetisering är specifika kontexter viktiga för förståelse (ibid., s. 9; Balzacq 2011, s. 36). Det finns i dessa studier ingen färdig mall för diskursanalys, och i många fall utformas analysverktygen utifrån författaren eller författarna själva (Bergström & Boréus 2012, s. 381).

Den diskursanalysen som genomfördes i studien är inte vad som vän av ordning kan betrakta som en "traditionell" typ av diskursanalys. Säkerhetisering och diskursanalys är nära besläktade, men diskursanalysen som genomförs i denna studie följer analysverktyget som Balzacq (2011) formulerat, som snarare definierar samtliga *vem, hur, varför, när, var* och *vad* i materialet än att fokusera på de sociala- och kulturella processerna som är lingvistiskt konstruerade, som i exempelvis kritisk diskursanalys (CDA; Jørgensen & Phillips 2002, s. 61). Presskonferensen är transkriberad och transkriptionen blir således underlaget för den diskursorienterade textanalysen som utförs. Genom att transkriberingen analyseras - och inte konferensen i sin absoluta helhet - handlar undersökningen mer om det skrivna ordet och det

direkta budskapet som framförs. Balzacqs analysverktyg om agenter, ageranden och kontext (2011, s. 35-37) är de verktygen som använts för tolkningsarbetet och det är inom dessa ramar som jag ämnar besvara uppsatsens syfte och frågeställning. Nedan under avsnitt 3.3 operationaliseras de tre stegen mer utförligt som jag nämnde under 2.3 *Vidareutveckling av speech act och dess aktörer - "vocabulary of securitization"*.

3.2 Val- och motivering av material och transkribering

Det empiriska materialet i denna studie är hämtat från Sveriges Radio och publicerades den 24 november år 2015 med titeln *Skärpta krav på asylsökande* (Sveriges Radio, 2015). Det är en inspelad presskonferens med statsminister Stefan Löfven (S) och vice-statsminister Åsa Romson (MP) som behandlar en artikel som publicerades samma dag på regeringens hemsida om att skapa andrum i svenskt flyktingmottagande. Presskonferensen är totalt 23 minuter och 50 sekunder lång, där det transkriberade materialet är 19 minuter och 42 sekunder och exkluderar journalisters frågor (resterande 4 minuter 8 sekunder). Presskonferensen har jag sedermera transkriberat och finns i sin helhet under 7.1 *Transkribering*. Som nämnt under det inledande avsnittet är presskonferensen studiens huvudfokus främst för att det anses som vändpunkten i hur regeringen talade om det svenska flyktingmottagandet. Det är även det första formella material som den 'rödgröna' regeringen och dess företrädare offentliggjorde som handlade om att strama åt flyktingmottagandet - som gick emot regeringens relativt flyktingvänliga förhållningssätt - vilket innebär att frågan rörde sig från att vara politiserad till att bli säkerhetsiserad. Säkerhetsisering i sin tur är något som alltför sällan utforskas i en svensk kontext. Genom att applicera teorin om säkerhetsisering på en situation som för Sverige var kontroversiell och fick stora konsekvenser även åren framöver blir i sig ett bidrag till att utforska säkerhetsiseringsteorin. Teorins beståndsdelar behöver prövas i olika nationella kontexter, i olika krisartade situationer som uppstår i olika länder. Inte bara tillför det till teorins pricksäkerhet, utan även ger det ett bidrag vad beträffar kunskapen om krissituationerna i landet. I Sveriges kontext innebär det att ge en slags djupare förståelse för vad som sades, vad som gjordes och vilka aktörer som var inblandade, samt hur hoten formulerades.

Transkriberingen är materialet till diskursanalysen som utförts, och beroende på undersökningen kan den vara "smalare" eller "bredare", beroende på hur detaljerad den är (Gee 2011, s. 117). I denna uppsats kännetecknas transkriberingen av en bredare sådan, då det inte är en lingvistisk analys eller dylika av en mindre mängd text. En bredare transkribering är

tämligen mer ändamålsenlig för denna studie och dess syfte, och inkluderar presskonferensen i sin helhet. Med det menas att vissa nyckelord och fraser som ligger i linje med analysverktyget är fetstilade. Andra aspekter såsom tonläge, stakningar eller betoningar kan i vissa fall markeras i transkriberingen för att ge läsaren mer information, men i övriga fall är dessa inte ändamålsenliga för uppsatsens syfte och frågeställning och har således inte prioriterats. Anledningen är enkel - tal har mer detaljer än vad som går att höra, förstå eller läsa sig till (ibid.). Att leta efter detaljerna i talet under hela presskonferensen skulle kunna dras ad absurdum. Istället har de mest uppenbara ställena för pauser, stakningar och dylika markerats för att illustrera en poäng om att det kan finnas medvetna val bakom vissa av dem.

3.3 Operationaliseringar av analysverktyget

3.3.1 Agenter

Denna nivå behandlar de framträdande aktörer, agenter, i materialet. Operationaliseringarna av vilka som är agenterna förklaras med vilka som är säkerhetsiseringsaktörer(na), vilka som är funktionell(a) aktör(er), vilka som är publik och vem eller vad som är referensobjektet och referenssubjektet. Operationaliseringen är baserad på de kriterier som avhandlades under avsnitt 2.0 *Teori* av Buzan et al. (1998) och Balzacq (2011), nämligen att: **säkerhetsiseringsaktörer** är de nyckelspelare som framför hotet, **funktionella aktörer** är de som avsevärt påverkar dynamiken mellan säkerhetsiseringsaktören och referensobjektet, **publiken** är målgruppen som påverkas av säkerhetsiseringen, **referensobjektet** är det som påtalas är under hot, och **referenssubjektet** är det som hotar. Sammanfattningen av de olika agenterna presenteras i en tabell som återfinns under 4.1 *Agenter*.

3.3.2 Ageranden

Operationaliseringen här är följer Balzacq (2011, s. 36) och undersökningen kommer att följa dennes analysverktyg. Då denna nivå handlar om det språkliga och diskursiva förefaller det naturligt att det är också här merparten av den diskursiva textanalysens tyngd just här. Det finns föga poäng i att kvantifiera alla metaforer, metonymer, analogier, känslor eller stereotyper, däremot kommer exempel att lyftas ut under analysavsnittet som illustrerar de strategiska val som regeringen gjort. Syftet är inte att kvantifiera och analysera var och varenda medvetet och omedvetet ordvalsbruk, utan snarare att belysa användandet av dem som bidragande till diskursen om säkerhetsisering av flyktingfrågan år 2015.

Fortsättningsvis hör ageranden också ihop med vilka policys som genereras av säkerhetsiseringen, och i detta fall blir det de policys som ska ses över av regeringen. I studien som gjorts utgår jag ifrån metaforer och metonymer, samt beskriver det som vädjar till publikens känslor (som betecknas som känslouttranden) för att slutligen undersöka vilka policys presskonferensen åsyftar.

3.3.3 Kontext

Likt ovanstående två nivåer utgår denna nivå från analysverktygen etablerat av Balzacq (2011, s. 36-37). Uppsatsen kommer att dela upp kontexten i två: proximal- och distal kontext. Undersökningens främsta fokus kommer vara på den distala kontexten, det vill säga den sociokulturella kontexten som presskonferensen utspelade sig i. Att operationalisera distala kontexten blir tämligen svår, likaså att utföra självaste analysen. Distala kontexten beaktar makronivån och kräver således bred förståelse för samtiden som var kring år 2015, vilket kan bli godtyckligt om det görs förhastat. I inledningen av uppsatsen belyses vissa sidor av samtiden år 2015, andra sidor kan inte belysas av praktiska och rimliga skäl. Där materialet i sig självt hänvisar till en slags socio-kulturell omgivning kommer det att noteras och att dras paralleller till vad som påtalas. Framför allt handlar den distala kontexten av att belysa olika aspekter som på makronivå påverkade säkerhetsiseringen, och uppsatsen kommer att behandla olika påtryckningar som påverkade det. Denna operationaliseringen av kontexten är ett försök att på mikro- och makronivå placera materialet i omgivningen som omgav den vid tidpunkten.

3.4 Validitet, reliabilitet och ett kort ord om objektivitet

Validitet i en undersökning syftar på om den undersöker det den är avsedd att undersöka (Bergström & Boréus 2012, s. 41). För diskursanalys sätts validitet i förhållande till analysramen av undersökningen istället. Gee nämner olika aspekter som särskilt viktiga för att få ökad validitet i en diskursanalys dessa är: hur väl den *konvergerar* (alltså hur väl analysen bidrar till att besvara forskningsfrågan), hur väl analysen täcker den data som är insamlad och hur väl de lingvistiska detaljerna i materialet är identifierade (2011, s. 123). Att ha dessa aspekter i åtanke när undersökningen utformas och utförs, och i förhållande till forskningsfrågans formulering, är den egentliga essensen av att skapa god validitet i denna typ av diskursanalys. Validitet är socialt, och inte individuellt (Gee 2011, s. 124) och intersubjektivitet som föds av reliabiliteten likaså (Bergström & Boréus 2012, s. 406).

För att få ökad validitet i undersökningen har analysverktyget som Balzacq (2011) formulerade använts. Genom användandet av den här undersökningen haft ett tydligt ramverk att utgå ifrån: vilka är aktörerna, vilka är agerandena och vad är kontexten? Ramverket har i sin tur gett en - i förhållande till många andra former av diskursanalys - tydlig struktur i hur analysarbetet har utförts och vad som är relevant att presentera. Säkerhetsiseringsteorin och Balzacqs ramverk är i sin tur kopplade till uppsatsens forskningsfrågan på ett sådant sätt att om deras frågor besvaras uppfyller det vad forskningsfrågan efterfrågar. De aspekterna som Gee anser bidra till god validitet är beaktade; förutom den sista av hans aspekter, nämligen de lingvistiska detaljerna i materialet. Detaljerna som åsyftas är det rentav lingvistiska i texten som analyseras, och som diskuterades under *3.2 Val- och motivering av material och transkribering* kunde detta ha bejakats i större utsträckning. Ändock anser jag undersökningen vara av god validitet till trots att det betecknas som en diskursiv textanalys, eftersom den följer ett analysramverk samt att det finns kontinuitet i forskningsfrågan, teorin och analysramverket som bidrar till ökad sammanhållenhets i vad som undersöks och under vilka former.

Reliabilitet är istället noggrannheten i en undersökning, precisionen i utförandet av undersökningen (Bergström & Boréus 2012, s. 42). Undersökningens metodval, diskursiv textanalys, uppenbarar sig på ett tämligen problematiskt sätt med anledning av reliabiliteten. Tolkningsaspekten av denna typ av metod är i sig en reliabilitetsfråga - metoden kräver vissa tolkningar som i sin tur är subjektiva. Intersubjektiviteten, som följer god reliabilitet, blir haltande per automatik (ibid.). För att verka för godare reliabilitet presenterar undersökningen transkriberingen som ligger till grund för undersökningen. De delar som är av relevans för undersökningen (exempelvis pauser, stakningar, citat eller andra punkter av intresse) är markerade i transkriberingen och redovisas under *7.1 Transkribering*. Detta i syfte för att öka precisionen och att motivera de subjektiva tolkningar som gjorts i analysen, i förhoppning att intersubjektiviteten och reliabiliteten blir godare. En god tolkning och analys i undersökningen är det som krävs för att öka reliabilitetskraven, och att redovisa transkriberingen med de anteckningar som författaren själv använt är det huvudsakliga steget för att göra det. Andra faktorer såsom transparens och tydlighet i presenterandet av resonemang är något som tagits i beaktning. Bedömningen är att reliabiliteten är förhållandevis god trots de begränsningar som metodvalet innebär, men att det till syvende och sist är reserverat för läsaren att avgöra huruvida det är en intresseväckande och god tolkning som gjorts.

Materialet härstammar ifrån de två regeringspartierna som var vid den tiden: Socialdemokraterna och Miljöpartiet. Uppsatsförfattaren är mycket väl medveten om att

somliga personer anser att det kan vara kontroversiellt att analysera politiska partier, inte minst om det är partier som man kan associeras till på ett eller annat sätt. Studien är inte utförd med ett syfte om att varken försköna eller svårsmåla de dåvarande regeringspartierna. Fullständig objektivitet i tolkningar är eftersträvansvärt, men svårt att uppnå. De tolkningar som har gjorts har strävat efter objektivitet i möjligaste mån. Författaren har inget egenintresse i studien som utförts.

4.0 Empirisk analys

Nedan presenteras studiens empiriska analys av presskonferensen utifrån analysverktygets segment. Med agenterna innebär vilka som är säkerhetsiseringsaktörer(na), vilka som är funktionell(a) aktör(er), vilka som är publik och vem eller vad som är referensobjektet respektive referenssubjektet. Följt av detta förklarar jag ageranden, som innebär de strategiska val som säkerhetsiseringsaktörerna gör, vilket språk de använder och hur de talar om den svenska flyktingsituationen. Sist förklaras den kontexten som presskonferensen uttalar sig, både proximal- och distal kontext. Transkriberingen finns under 7.1

Transkribering. Fetstilade ord och meningar i texten innebär de nyckelord, begrepp och övrigt som är ändamålsenliga för studien och att besvara forskningsfrågorna och syftet. De innebär nödvändigtvis inte konstpauser, betonade ord med mera om så inte är utskrivet under respektive citat.

4.1 Agenter

För att göra det överskådligt vilka de olika agenterna som materialet visar på finner läsaren en kort sammanfattning under *Tabell 1.0 Agenter* nedan. Fortsättningsvis fördjupas de olika agenterna i segmenten nedan, och exemplifieras med citat.

Tabell 1.0 Agenter

Agent	
Säkerhetsiseringsaktör(er)	Regeringen (företrädes av Löfven & Romson)
Referensobjekt	Sverige, svenska samhället, kommuner, myndigheter och samhällsfunktioner
Funktionell(a) aktör(er)	EU, övriga EU-länder
Publik	Svenska folket (primärt), politiker/journalister (sekundärt)
Referenssubjekt	Växande befolkning (explicit), flyktingar & asylsökanden (implicit)

4.1.1 Säkerhetsiseringsaktörer

Säkerhetsiseringsaktörerna utgör i presskonferensen Löfven och Romson, som i sin tur företräder regeringen i detta fall. Det är tydligt att dessa är säkerhetsiseringsaktörerna då de är regeringschef respektive vice-regeringschef, och i talet förekommer delvis exempel på att de talar utifrån regeringens samlade vilja - men i fåtalet fall också i kraft som person eller partimedlem. Det blir desto tydligare eftersom säkerhetsiseringsaktören är de som påtalar att referensobjektet är hotat, och blir således ett slags ombud för den, vilket också syns i materialet:

*”Idag så kommer **vi** att tala om dom nya åtgärderna som **regeringen** avser att införa med anledning av flyktingsituationen.”*

*”[...] under hela den tiden så har **min och regeringens** hållning varit att [...]”*

*”Och det är **vi som regering** beredda att göra allt som står i vår makt för att säkerställa att det blir så.”*

*”Det är viktigt för **Miljöpartiet** att värna om de barn och barnfamiljer [...]”*

*”[...] har **jag** då idag meddelat ordförande för europeiska rådet Donald Tusk [...]. **Jag** har också fört en dialog med EU-kommissionen så att budskapet **ifrån Sverige** är tydligt framfört.”*

4.1.2 Referensobjektet

Referensobjektet är det som påtalas vara hotat, och är i detta fallet Sverige som stat och som samhälle. Med det svenska samhället ingår de samhällsfunktioner som gör att samhället fungerar - välfärdssystemet, kommuner och myndigheter är inkluderat. Även frivilligorganisationer får inkluderas. I materialet framgår att Sverige som stat är hotat, just främst för att offentliga sektorn belastas och med det att samhällsfunktionerna inte kan garanteras att fungera. Det görs vid tillfällena upprepningar om både myndigheters och kommunala ansträngningar som på så vis hotar deras 'överlevnad', vilket i förlängningen hotar Sveriges 'överlevnad'. Hotet om överlevnad i materialet används ofta med betonande ord, och med formuleringar såsom att "Sverige inte längre klarar av", "ohållbart" som kräver "extraordinära åtgärder" och att "stärka Sveriges kapacitet":

"[...] att Sverige inte längre klarar att ta emot asylsökanden på den höga nivå som vi har gör idag. Vi ser att kommuner Lex-Sarah-anmäler sig själva för att dom inte längre kan sköta sitt mottagande på ett säkert sätt, Myndigheten för Samhällsskydd- och Beredskap (MSB) slår larm om att viktiga samhällsfunktioner inte klarar av den här ansträngningen. Migrationsverket rapporterar att dom inte längre kan ge sovplatser till människor som söker sig hit. Det här är en ohållbar situation."

"Och det är därför vi också är överens om att ta till extraordinära åtgärder för att tillfälligt säkerställa att fler asylsökanden i Europa söker i andra länder än i Sverige. För att ge ett andrum i mottagningskapaciteten i Sverige, i de kommuner, i de statliga myndigheter, i de frivilligorganisationernas viktiga kämpande arbete."

"Samtidigt är det oerhört viktigt att stärka Sveriges kapacitet på en rad områden. Många kommunala verksamheter är hårt ansträngda och står inför stora prövningar. Det gäller framförallt socialtjänsten, skolan, barnomsorgen, traumavården, tandvården. Det fortsätta arbetet måste därför från regeringens sida vara prioriterat att värna välfärdens verksamheter [...]"

4.1.3 Funktionella aktörer

De som påverkar dynamiken mellan säkerhetsaktören och referensobjektet ses i materialet som EU samt EU-länderna. Det beror på att delvis är en av åtgärderna från regeringens sida att gå ner till EU:s miniminivå vad beträffar kvotflyktingar, samt att regeringen hävdar att Sverige har tagit in flest flyktingar, och att övriga EU-länder nu bör ta sitt jämbördiga ansvar. Regeringen hänvisar samtidigt till EU som institution och att det är genom den - tillsammans med EU-länderna - som en hållbar migrationspolitik kan uppnås:

"Det är uppenbart att migrationspolitiken i EU måste ses över i sin helhet. Dublinförordningen behöver göras om och ersättas med ett permanent omfördelningssystem i EU, det är bara så som vi kan få en hållbar migrationspolitik i Europeiska Unionen. Och fram till det är gjort så finns det en sak, en primär sak som Sverige kan göra för att få fler EU-länder att ta sitt ansvar, och det är att visa att vi helt enkelt inte har möjlighet att göra mer."

"[...] att medlemsländerna löser den här utmaningen tillsammans. Om EU:s 28 medlemsländer är med här och tar ansvaret, då kan vi hantera en sådan här massflyktsituation på ett helt annat sätt än vad som görs idag. Sverige, Tyskland, Österrike, vi har tillsammans varit pådrivande för omfördelning och också för skapandet av en struktur, en ny struktur för hur gemensamt mottagande ska kunna fungera i EU."

*"Sverige har blivit det land som tar störst ansvar av alla i förhållande till vår befolkningens mängd samtidigt som många andra länder gör väldigt, väldigt lite. Jag beklagar *paus* att EU:s medlemsländer inte har klarat av att hantera den här situationen tillsammans."*

4.1.4 Publik

Målgruppen som materialet riktar sig är i först hand svenska folket. Vid ett enstaka tillfälle riktar regeringen ett budskap även till svenska politiker samt andra politiker och representanter i EU-länder, vilket tyder på att talet är utformat på så sätt att dels få Sveriges medborgare att förstå situationen men också att dela med sig av den bilden till övriga Europa för att få till någon slags förändring internationellt sett:

*”Nu måste, kort uttryckt, fler människor söka asyl och **erbjudas skydd i andra EU-länder.**”*

*”Den här perioden i Sverige kommer vara en stolthet **för oss** när historien skrivs. När myndigheter varnar för liv och hälsa, när vi kommer till den gränsen, när Sverige inte längre kan säkra ett grundläggande mottagande, ja då måste **fler länder** kliva fram.”*

*”Vi **söker bredast möjliga politiska stöd** för de här åtgärderna i ett sånt här allvarligt läge och kommer därför nu att **bjuda in de partier** som ingick i den förra migrationspolitiska överenskommelsen till samtal.”*

*”[...] **för att hålla ihop som land och gå stärkta ur det här tillsammans.** Men, och det är Sverige allra bäst på, om **vi samarbetar** på riktigt, så är det få saker som **vi** inte klarar och **vi** kommer att klara det här också. Sammanfattningsvis – Sverige har gjort och gör en enorm insats för människor som är på flykt från krig och konflikter, det ska **vi** vara oerhört stolta över.”*

4.1.5 Referenssubjektet

Referenssubjektet, det som hotar Sverige, är i första hand en 'växande befolkning' som påfrestar samhällsfunktionerna. Det växande befolkningen är i sin tur till följd av det relativt stora antalet flyktingar som sökte sig till Sverige under kort tid, men flyktingar eller asylsökanden talas inte om i termer som kan förknippas med hotfulla eller hotande för Sverige. Istället är det framträdande hotet den växande befolkningen till följd av flyktingar eller asylsökanden - som snarare ses som en tillfällig utmaning och prövning - men som inte formuleras som anklagande mot referenssubjektet:

*”Sverige har som statsministern just påpekat tagit emot fler **asylsökande** än någonsin tidigare, 80 000 på bara två månader. Under en **mycket** (betonat) kort period är det **mycket** (betonat) **människor som idag ska tas om hand** på ett bra sätt i Sverige. **Den här perioden i Sverige kommer vara en stolthet för oss** när historien skrivs.”*

*”En stor **utmaning är att möta en växande befolkning** under så här kort tid, och det behov på bostäder som det medför. **Här krävs fortsatt starka insatser**, och fler insatser, även insatser som gör att **nyanlända snabbare kan komma i arbete behöver genomföras.**”*

*”Vi behöver **snabbt** lätta på trycket i det svenska mottagningssystemet så att vi kan **ta emot de människor som kommer hit på ett värdigt sätt** och ge **dem** de bästa förutsättningarna för att komma in i vårt svenska samhälle.”*

4.2 Ageranden

Presskonferensen tillika talet är av regeringsföreträdarna fylld med metaforer, metonymier, analogier och anspelningar på känslor. Som jag påtalade under avsnitt 3.1.2 *Ageranden* är inte syftet att kvantifiera och analysera samtliga språkbruk, utan snarare belysa att de används och hur de används. I och med detta har jag ytterligare segmenterat ageranden under följande kategorier: metaforer och metonymier och känslor. Under var segment exemplifieras regeringens användande av respektive språkbruk i form av citat från texten - främst för att visa i vilka sammanhang de oftast används under. Slutligen berör jag de policys som genereras och berörs av säkerhetiseringen.

4.2.1 Metaforer och metonymier

Ett första exempel på användandet av metaforer under presskonferensen är när statsministern säger att Sverige tar ett aktivt ansvar genom att verka för fred genom att verka mot ursprunget till varför människor är på flykt - krig. Genom att använda orden ”bekämpa rötterna till konflikterna” - som för tankarna till det sättet man bekämpar ogräs i trädgården - innebär det att Sverige inte endast bidrar militärt, utan även genom att verka för grundläggande rättigheter och stabilt ekonomiskt läge i ett land eller region. Min tolkning med ovannämnd mening är att avslöja att Sverige arbetar för fred i krigshärjade länder på fler djupgående sätt än enbart att ha en stöttande militär närvaro i länder, för att således försöka ta väck den ursprungliga orsaken till varför kriget startade. Intressant i citatet är att det nämns ’tre nivåer’ - men nämner enbart två, som dessutom för tankarna till humanitära former av bistånd och hjälp till drabbade länder. Att poängtera Sveriges humanitära hjälpinsatser verkar, i sammanhanget, viktigare än andra former av insatser:

*”Sverige ska ta sin del av det globala ansvaret för människor på flykt och vi värnar den internationella asylrätten. Det innebär att vi agerar på tre nivåer: vi agerar för det första globalt genom att **bekämpa rötterna till konflikterna** som gör att människor behöver fly överhuvudtaget [...]”*

Vidare betonas Sveriges situation och myndigheternas belastning i förhållande till den mängd asylsökande som sökte sig dit. Efter att ha presenterat att Sverige inte längre klarar att ta emot höga nivåer av asylsökande längre följer citatet. Citatet nedan påpekar att det är belastningen på kommunerna och myndigheterna som gör att Sverige inte kan ta emot fler. Kommunernas roll framhävs i och med att belastningen ligger på 'deras' mottagande. På "ett säkert sätt" antyder att situationen är osäker för kommunen (och i förlängningen staten) samt de asylsökande som söker sig till kommunen. Att MSB "slår larm" tolkas här som att statens säkerhet är under hot, vilket följer belastningen som kommunerna ställs inför. Det poängteras också att det är 'viktiga' samhällsfunktioner, vilket vidare tolkas som att det är ett påtagligt och reellt hot:

*”Vi ser att kommuner Lex-Sarah-anmäler sig själva för att dom inte längre kan **sköta sitt mottagande på ett säkert sätt**. Myndigheten för Samhällsskydd- och Beredskap (MSB) **slår larm** om att **viktiga samhällsfunktioner inte klarar av den här ansträngningen**.”*

Ett exempel på en metonymi som används i såväl presskonferensen som artikeln Statsrådsberedningen publicerade samma dag, är att skapa ett andrum för svenskt flyktingmottagande. Att uttrycka vilja "att skapa ett andrum" tolkas här som att belastningen av den större mängd asylsökande har gått så långt att Sveriges kommuner, myndigheter och övriga samhällsfunktioner slutat att andas - likt en människa som håller andan. Metonymen är associerad till att skapa ett uppehåll eller paus, och det tolkas här som något temporärt och tillfälligt. Referenssubjektet har fått referensobjektet att sluta andas, och med det är överlevnaden till viss mån hotad om det inte skapas utrymme att andas genom att övriga länder tar ett större ansvar. Tolkningen är att det är ett kritiskt beslut som regeringen fattar i och med att minska flyktinginvandringen, men likaså att det är kritiskt för andra EU-länder att ta emot sin beskärda del av flyktingar. Det handlar således om att fortfarande ta emot flyktingar inom EU - så länge det inte är Sverige som gör det, av säkerhetsskäl. Flyktingar och asylsökande (referenssubjekten) inte i termer av någonting negativt, det är snarare omgivande länder och Sveriges egna kapacitet som är det negativa i sammanhanget. Däremot kan det antydvas som att

regeringen passiviserar referenssubjektet som aktör, i och med att det är länderna som blir aktiva aktörer i diskussionen kring nivån om hur stort mottagandet ska vara:

*”Så syftet med de åtgärder som vi nu presenterar, det är **att skapa ett andrum** för svenskt flyktingmottagande. Det kräver att vi **kraftigt får ner** antal personer som söker asyl och beviljas uppehållstillstånd i Sverige – istället får dem att **söka sig till andra länder.**”*

Regeringen vill till följd av detta visa sig handlingskraftiga, men också påvisa att trots kommande ageranden är prövningen inte slut. Citatet nedan tolkas här som att det har varit ett för regeringen svårt beslut har varit att skapa ett andrum, och det är regeringen som ansvarar för att leda Sverige ut ur krisen, inte enbart för överlevnadens skull utan också för att de asylsökande som kommit hit kan etablera sig och integreras under ordentliga och säkrare former. Att använda metaforen ”bygga ett starkt Sverige” tolkas som explicit att asylsökanden blir och kommer bli en del av det svenska samhället, och att det därför är imperativt att skapa ett andrum för det svenska flyktingmottagandet för att integreringen ska fungera. Återigen lägger regeringen inte någon skuld på referenssubjektet, utan åtgärderna är till för dem snarare än emot dem. Anledningen till varför de inte skuldbelägger vissa grupper är troligtvis för att inte hålla vatten på de invandringskritiska partiernas kvarnar, och för att motverka polariseringen i samhällsdebatten:

*”För att ge **ett andrum** i mottagningskapaciteten i Sverige. Det krävs **i dessa dagar fler** svåra beslut än de vi hittills har tagit. Vi som regering är redo att fatta dem för **att ta ansvar för Sverige.** [...] Där invandrare ska kunna etablera sig och vara med och **bygga ett starkt Sverige** där etableringen ska fungera.”*

Ett sista exempel på en metafor används mot slutet av presskonferensen, där återigen belastningen till följd av en större mängd asylsökanden påtalas. I detta fall handlar det om att ”lätta på trycket”, vilket i sig kan jämföras med ”att skapa andrum”. I detta fallet förs tankarna till det svenska mottagningssystemet, som likt en tryckkokare med för högt tryck kan explodera om inte trycket lättas på. Återigen följs metaforen om belastning på Sverige av syftet att integrera de asylsökanden som söker sig till Sverige så till den grad att de blir en del av samhället. Likt citatet ovan skuldbeläggs inte heller referenssubjektet, utan att ”lätta på trycket” syftar snarare till att kunna integrera de som redan sökt sig till Sverige på ett ordentligt sätt. Att ”komma in” blir också en metafor för att de facto ges tillträde till det svenska samhället:

*”Vi behöver snabbt **lätta på trycket** i det svenska mottagningsystemet så att vi kan ta emot de människor som kommer hit på ett värdigt sätt och ge dem de bästa förutsättningarna för att **komma in** i vårt svenska samhälle.”*

4.2.2 Känsloyttrande

Studiens tolkning av känsloyttranden i materialet blir onekligen bred. I vissa fall riktar sig talaren direkt mot svenska folket, i andra fall att talaren uttryckligen säger att det är ett smärtsamt beslut för denne själv. I vissa fall anspelar talaren på känslor kopplat till vad jag benämner som patriotism och i andra fall till rädsla för att samhällsfunktionerna är under hög belastning. Nedan benär jag ut de tre teman av känsloyttranden som identifierats i materialet, som jag kallar för: patriotism, personliga och hot.

I de fallen som anspelar på patriotism står Sverige och dess medborgare naturligtvis i fokus. I patriotismen anspelas känslor såsom stolthet och hjälpsamhet. Belastningen på bägge två antyds, men inte på något sätt som att det är okontrollerat. Snarare betonas hur arbetsamma medborgare och medarbetare är runtom i landet och att de gör sitt yttersta för att ha kontroll över situationen. Avslutningen av presskonferensen betonar Sverige och svenskarnas roll i detta, och återigen förstärker bilden över att svenska folket ska vara stolta över vad som de åstadkommit. Det är återkommande att vid anspelningar på stolthet och hjälpsamhet pratar talaren om Sverige och medborgarna i första person, som tolkas som ett sätt att förstärka den patriotiska utgångspunkten i denna del av känsloyttrandet. Patriotismen vänder sig till ”vi”-känslan hos svenska medborgare och kan tolkas som ett försök att ena det svenska folket i frågan om flyktingmottagandet. I vissa fall används det också som att uttrycka tacksamhet, och så även till de personer som inte har gjort någonting. Det är ”vi:et” som accentueras:

*”Vi har medarbetare på Migrationsverket som **jobbar dag och natt, sju dagar i veckan, för att hitta sängplatser och se till att människor får mat för dagen, och att dom också registreras.**”*

*”Vi har sett att den **kapaciteten hos det svenska folket att vara med och hjälpa till i den här situationen** och se att etableringsinsatser är viktiga, tas om hand.”*

*”Sverige har gjort och gör en **enorm insats** för människor som är på flykt från krig och konflikter, det ska vi vara oerhört stolta över.”*

I de fallen som jag identifierat som 'personliga' visar min tolkning av materialet att det är talaren själv som påtalar hur denne tycker och tänker om besluten som tagits kring Sveriges flyktingmottagandet. Istället för ett "vi" talas det istället om "jag". "Jag:et" eller "mig:et" fungerar som privatperson eller som en företrädare av regeringen i denna typen av känslouttrande, men är i vilket fall mer personlig än "vi"-formuleringen. Vad som är anmärkningsvärt i denna kategorin är att trots det formella och politiska beslut som kommer ha stor inverkan på Sverige i många avseenden - att minska antalet asylsökande till Sverige - finns det utrymme för personliga känslor när det presenteras. I de fallen där talarens personliga känslor yttras följs det i flera fall av en kort paus, som i vissa fall kan tolkas som att de personliga känslorna medvetet och strategiskt markeras.

Vad de personliga känslouttranden och de kortare pauserna innebär tolkas som ett uttryck - medvetet eller omedvetet - för frustrationen som är kring det svenska flyktingmottagandet. Regeringspartiernas linje har varit att Sverige ska ha en relativt generös flyktinginvandring, och att ändra partiets linje kan vara skadligt för väljarbasen. En tolkning av uttrycken kan vara att det genuint är frustrerande och smärtande för personerna. En annan krass tolkning kan vara att genom att accentuera frustrationen och smärtan kunna rädda kvar ansiktet gentemot väljarna. I denna tolkning är det ett uttryck för att visa för väljarna att man fortfarande vill ha ett generöst flyktingmottagande, men att man ändå måste svika väljarna:

*"Därför smärtar det mig *paus* att meddela att Sverige inte längre klarar att ta emot asylsökanden på den höga nivå som vi har gör idag."*

*"Jag beklagar *paus* att EU:s medlemsländer inte har klarat av att hantera den här situationen tillsammans."*

*"Vi gör nu steg som värnar den internationella asylrätten men precis som statsministern precis sade, **det** *utdragen suck eller utandning* smärtar mig, som jag tror smärtar oss båda [som...] som företrädare för våra partier, att inse att den situation vi har idag är inte hållbar."*

Den sista kategorin som jag identifierar som hot är de känslouttranden som spelar på att det finns skäl att vara oroad för Sveriges överlevnad. Det är något som återkommer i uppsatsen, och som återkommit i citaten under tidigare segment. Därför belyses just de anspelningar som talarna gör, där de själva uttrycker de oegentligheter i Sveriges situation som kan vara skäl för rädsla och oro. Till en början kvantifieras de flyktingar som kommer till Sverige (utan att vara

anklagande mot dem) för att visa att det är en unik situation. Den unika situationen är det som belastar samhällsfunktionerna, myndigheterna och kommunerna så till den grad att är hotande. Detta bekräftas i materialet med hjälp av de rapporter och larm som ligger till grund för beslutet. Att rapporterna och larmet påtalas flertalet gånger under presskonferensen tolkas som att det är de facto ett reellt hot mot överlevnad, och att det också finns fog för viss rädsla och oro bland medborgarna. Ord som i anknytning till hur situationen beskrivs genom texten för att förstärka dessa känslor är till exempel "evakueringsplatser", "ohållbar situation", "ansträngning/ansträngda/belastning" samt att det upprepas att stärka diverse myndigheter för att klara av "situationen" eller "krisen" löpande genom texten. Sammantaget är det en betydande mängd ord och meningar som anspelar på hot, rädsla och oro genom merparten av presskonferensen för att belysa samtliga situationer det används i. Att de förekommer så pass många gånger torde i sig avslöja varför studien tolkades på detta vis. Nedan presenterar jag ett axplock av de gånger talarna använder sig av denna typen av känslouttryck, där det första citatet kvantifierar referenssubjekten och följaktligen det som "hotar":

*"Vi har tagit **80 000 människor** dom senaste två månaderna. Det är överlägset flest asylsökande per capita i EU, och skulle man skala upp det på EU-nivå och på årsbasis så motsvarar det ungefär 25 miljoner, som om 25 miljoner människor skulle söka asyl i EU under ett år. Och det är **så pass många** minderåriga, barn och unga så att det motsvarar över 100 skolklasser varje vecka."*

*"När myndigheter varnar för liv och hälsa, när [fä...] vi kommer till den gränsen, när Sverige inte längre kan säkra ett grundläggande mottagande, ja då måste fler länder kliva fram. Och det är vi som regering beredda att **göra allt som står i vår makt för att säkerställa att det blir så.**"*

*"Samtidigt är det **oerhört viktigt att stärka Sveriges kapacitet på en rad områden. Många kommunala verksamheter är hårt ansträngda och står inför stora prövningar. Det gäller framförallt socialtjänsten, skolan, barnomsorgen, traumavården, tandvården.**"*

*"Det här är **särskilt viktiga åtgärder för att minska belastningen** på de kommuner som tar allra flest ensamkommande barn. Det är viktigt för att **Socialtjänsten** i de kommunerna också **ska fungera – regeringen är oerhört orolig över de rapporter som kommer därifrån.**"*

*"Och vi har som land **ansträngt oss till vårt allra, allra yttersta** – nu behöver svenskt flyktingmottagande ett andrum."*

4.2.3 Policys

Det finns väldigt många policys som genererades av säkerhetsiseringen av flyktingfrågan. Nedan presenteras de policyåtgärder som presskonferensen åsyftar till att genomföra (snarare än de som de facto genomförts vid datumet av uppsatsen). Regeringen lämnade vid presskonferensens tidpunkt förslag på åtgärder att genomföra och dessa är:

- Den svenska lagstiftningen anpassas tillfälligt till minimikraven enligt EU-rätten och internationella konventioner. Gäller i tre år.
- Uppehållstillstånd för flyktingar och skyddsbehövande blir tidsbegränsade (gäller samtliga förutom kvotflyktingar).
 - Anhöriginvandring begränsas för de med tidsbegränsade uppehållstillstånd.
 - Skärpta försörjningskrav.
 - ”Övriga skyddsbehövande” har inte rätt till uppehållstillstånd.
 - Bestämmelsen om uppehållstillstånd till följd av särskild ömmande omständigheter ersätts av en bestämmelse som kan bevilja uppehållstillstånd av ”humanitära skäl” i vissa mycket begränsade undantagsfall.
- Medicinsk åldersbestämning av asylsökande ska tillämpas.
- ID-kontroller på samtliga kollektiva transportsätt till Sverige.

Det nämns även förslag på åtgärder som regeringen nämner som kommer ”behöva genomlysas”. De är förslag som regeringen vill se över i sinom tid. När de vill ses över eller när de ska genomföras framgår inte. Dessa är:

- Framtida stöttningar välfärdens verksamheter genom tillskjutandet av resurser.
 - Fler bostäder behöver byggas och vidta ytterligare åtgärder på bostadsområdet.
 - Statliga hyresgarantier ska särskilt analyseras och myndigheter som Specialfastigheter och Fortifikationsverket ska prövas för att ge bättre försörjning för asylboenden.
 - Kostnadseffektiva förslag som bidrar till ett ökat användande av privatbostäder i flyktingmottagandet.
 - Förenkla Socialtjänstens handläggning av ensamkommande barn samt stärka rekryteringen av socialsekreterare.
 - Genomföra insatser för att stärka entreprenörskap bland nyanlända samt reformer inom tjänstesektorn för att öka utbudet av enkla tjänster.
 - Säkerställa att Polisen och Migrationsverket har tillräckliga resurser.

4.3 Kontext

Nedan sätts presskonferensen in i den kontext som omgav den vid tidpunkten, 24 november år 2015. Inledningsvis presenteras den proximala kontexten, det omedelbara sammanhang den befinner sig. Sedan presenteras den distala kontexten för presskonferensen, det vill säga den sociokulturella kontext som den befinner sig i.

4.3.1 Proximal kontext

Den omedelbara kontexten är en presskonferens som hålls i Regeringskansliets lokaler av regeringen. Närvarande på presskonferensen finns nästan uteslutande journalister, men den livesänds också på olika digitala plattformar samt i radio. Således är målgruppen för presskonferensen delvis journalisterna som ska förmedla information men framför allt det svenska folket som ska få ta del av informationen - antingen i rollen av diverse yrkesverksamma som påverkas av policys som berörs eller i kraft av medborgare och väljare.

4.3.2 Distal kontext

En aspekt av den distala kontext som presskonferensen befinner sig i kan sammanfattas med att det finns en splittring mellan flyktingvänliga och flyktingkritiska partier och väljare. Bakgrunden till presskonferensen och de nya policys till följd av den är de 80 000 flyktingar som sökte sig till Sverige under två av sommarmånaderna. I ett större perspektiv kan det också handla om splittringen i vad folket anser om flyktingmottagandet. Novus (2015) opinionsundersökning över tid visar att invandring- och integrationsfrågan växte till att bli den tredje viktigaste politiska frågan för svenska folket i juni år 2015. En aspekt av detta är att regeringspartiernas flyktingvänliga hållning (i varje fall Miljöpartiet) gick emot opinionen, vilket kan ha lett till påtryckningar. I materialet står det inte uttryckligen om varken de sociala- eller kulturella påtryckningar som exempelvis opinionsundersökningar eller andra politiska aktörer. Inte heller nämns någon annan anledning än att Sveriges flyktingmottagande behöver andrum till följd av den påfrestning som uppstått i samhällsfunktionerna och institutionerna. Under presskonferensen nämns de 80 000 flyktingarna, men inte andra sociala- eller kulturella påtryckningar som hur opinionsläget ser ut eller att det svenska folket vill åtstrama flyktingmottagandet. Däremot är det intressant att regeringen agerar i frågan när det svenska folkets intresse för den växer sig allt starkare.

Förutom den svenska kontexten måste även lägesbilden i Europa belysas för att skapa en rättvis bild över hur regeringen agerade vid denna tidpunkt. En annan aspekt som är återkommande i materialet var att övriga EU-länder inte gjorde tillräckligt för att välkomna flyktingar i förhållande till vad Sverige har gjort. EU som institution misslyckades i fördelningen av flyktingar till sina medlemsländer, varpå Sverige tog ”störst ansvar” i förhållande till befolkningens mängd. Flertalet gånger refereras misslyckandet hos andra länder som en konsekvens till att Sverige numer behöver ett andrum. Siffrorna som regeringen tar upp överensstämmer givetvis med Europaparlamentets statistik över flyktingar i medlemsländerna under året, även om oregistrerade flyktingar kan skapa viss skevhet i exakta siffror. Sveriges misslyckande är till följd av EU:s långsamma flyktingpolitik, och EU-ländernas restriktiva tolkning av den. Det framgår inte i materialet att Sverige själv orsakat sitt misslyckande, utan ansvaret faller på EU som stort.

5.0 Diskussion och vidare forskning

Nedan följer en diskussion av de resonemangen som gjorts under den empiriska analysen genom de tre delarna av analysramverket - agenter, ageranden och kontext. Sedan besvaras forskningsfrågan: Säkerhetiserades den politiska frågan om Sveriges flyktingmottagande under hösten år 2015? I så fall, hur? Sist följer lärdomar och reflektioner över vidare forskning på området.

5.1 Agenter

Agenter handlar snarare om att etablera vilka de huvudsakliga aktörerna är i den förmodade säkerhetiseringen, och blir snarare beskrivande än diskuterande. I studien finns det dock en pikant del av detta som bör diskuteras: referenssubjektet. Referenssubjektet identifierades i denna studien till den ”växande befolkningen” som i sin tur syftar till de asylsökande och flyktingar som av säkerhetiseringsaktörerna (regeringen) påtalades utgöra en utmaning och ett hot mot samhällsfunktionerna och myndigheternas kapacitet. Det finns i detta inget explicit anklagande mot grupperna som sökte sig till Sverige, vilket är tydligt varför om regeringens flyktingvänliga politik betraktas. Det intressanta är att vad referenssubjekten hotar skiljer sig från studier på samma område. Peoples och Vaughan-Williams (2015, s. 100) menar att referenssubjekten allt oftast påtalas att hota ’samhället’ och ’kulturella identiteter’ snarare än ’staten’. Flyktingarna och asylsökande syns oftast snarare ett socialt hot: ett hot mot traditioner och konceptet om den nationella identiteten. Det är något som Buzan et al. nämner som en ”samhällelig säkerhetisering” (1998, s. 121), som förtydligar att det är just ’samhället’ och inte staten som är under hot. En förlängning av detta är att säkerhetiseringsaktören ofta talar om ”vi”-et när det är samhället som är under hot.

Det är något som skiljer sig markant från studien som utförts i detta fall, där det finns föga tillstymmelse till ett hot mot ’svenskarnas sätt att leva’ eller dylika. Istället kan hotet mot den nationella identiteten eller ’samhället’ broderas ut av politiska grupper eller media - ofta från den högra sidan - som varnar för en slags social instabilitet och inte av regeringen eller etablerade partier i fråga (Peoples & Vaughan-Williams 2015, s. 170). Huruvida höger-media eller politiska grupper är de aktörerna som i det här fallet basunerar ut de sociala hoten förblir osagt. Vad som framgår i studien är enbart att regeringen vid tidpunkten inte klandrade de människor som av olika anledningar sökte sig till Sverige, och att de inte utgjorde ett samhälleligt hot i den bemärkelsen. Däremot förekommer det frekvent till att tala om ”vi:et”, vilket enligt Buzan et al. (1998, s. 123) är vanligt förekommande när säkerhetiseringsaktören

talat om samhälls säkerhetisering. Jag förhåller mig dock skeptisk till det, eftersom "vi:et" används med ett annat slags syfte. Istället är "vi:et" i detta fall någonting som jag hävdar syftar till det som jag benämnt som patriotism (under avsnitt 4.2.2), som jag kommer att expandera på nedan.

5.2 Ageranden

Inledningsvis vill jag ägna en tanke åt de metaforer och metonymier som används av regeringen. De används någorlunda sparsamt och oftast för att beskriva de huvudsakliga poängerna med besluten: att Sverige jobbar aktivt med att bekämpa rötterna till konflikterna, att skapa ett andrum, att myndigheter slår larm och att trycket behöver lättas på. Som tidigare sagt kan metaforer och metonymier användas för att få mottagaren att acceptera en viss uppfattning av en händelse eller samhällsfenomen (Bergström & Boréus 2012, s. 266). Det finns spår av det i studien också, med tanke på det strategiska användandet av metaforer och metonymier i just de huvudsakliga poängerna. Dels kan användandet av dem vara ett sätt att få talet mer levande med tanke på det retoriska det tillför, men det kan vara ett sätt att också få mottagarna att acceptera det som sägs i högre grad. Metaforerna och metonymerna är inte särskild komplicerade till sin natur; de är igenkännbara och för det mesta vardagliga, vilket ökar sannolikheten att mottagarna kan acceptera dem. För en regering vars väljare är mer flyktingvänliga är det av stor vikt att få dem att acceptera partiets nya linje i frågan, och användandet av metaforer och metonymier kan vara ett sätt att göra det på. I vilken omfattning detta är medvetet eller omedvetet är ingenting som studerats i detta fall, och vidare studier krävs för att fastställa något konkret.

Vidare till det avsnittet som jag identifierar för känslöyttrande och känslövädjande. Att vädja till läsaren eller publikens känslor i politiska sammanhang kan vara ett sätt att styra deras känslor, som i bästa fall kan engagera väljare, och i vissa fall även mobilisera väljare (Balzacq 2011, s. 180-181). Här identifierades tre teman: patriotism, personliga och hot.

Den första av dem är patriotism. I ovanstående rubrik lovande jag att återkomma till "vi:et" som Buzan et al. hävdar är associerat till samhälls säkerhetisering (1998, s. 123). Författarna lämnar en brasklapp om att "vi:et" syftar till hotet mot identiteten av staten, nationen eller dess medborgare på olika sätt (ibid.). Av studien föddes det som kan betecknas som patriotism, snarare än ett hot mot identiteter, och ett vädjande mot svenska medborgares känslor. "Vi:et" används i positiva sammanhang och inte i negativa - som att betona att det

svenska folket ska vara stolta över vad de har åstadkommit. Det är ett slags känslouttryckande som vädjar till det svenska folkets känslor genom samhörighet och stolthet - utan att benämna referenssubjektet som är de större kvantiteterna av flyktingar. På så sätt lyckas regeringen anspela på patriotism och tillika vädja till många av de svenska medborgarnas patriotiska känslor, oberoende om medborgaren är flyktingvänlig eller flyktingkritisk.

Vidare mot det andra temat av känslouttryckandet: personliga. I materialet identifierades dessa med hjälp av att talaren talade om "jag:et". I dessa fall uttrycktes personliga åsikter och känslor om ämnet som följdes upp av en paus eller märkbar suck. Studien som utförts har inte kunnat visa att det är ett medvetet och strategiskt val och ej heller att det är omedvetet, och det är just därför som bäggedera kan utvecklas. Det framstår att det är betungande och i vissa fall nästan smärtsamt för talaren att yttra sig, vilket kan antingen vara omedvetet - och att det faktiskt är smärtsamt för talaren - eller medvetet och strategiskt för att förmedla smärtsamheten ut till de egna väljarna. Som tidigare nämnt skiftade regeringspartierna i flyktingfrågan, från få restriktioner beträffande det svenska flyktingmottagandet till hårda restriktioner. Att ändra partiets linje till en restriktiv linje, och ändå stå kvar med ena foten i den icke-restriktiva delen, skulle vara fördelaktigt för att inte uppröra de egna väljarna. Är pauserna och suckarna medvetna torde det vara ett strategiskt val för att inte få bakslag av de egna väljarna. Är pauserna och suckarna omedvetna visar det att det de facto varit ett svårt smärtsamt beslut att införa restriktiv flyktingpolitik för talarna, vilket även detta skulle fungera för att förmedla en mer personlig sida av talarna, och således visa dennes egna väljare att det är "ett nödvändigt ont".

Det sista temat av känslouttryckningar är det som betecknas för "hot". Det är det som är kvintessensen av säkerhetssteorin: hot om statens överlevnad. I studien lyfts en handfull av citat fram för att illustrera poängen, men faktum är att det transkriberade materialet återkommer till detta tema gång på gång. Det är detta tema som belyser att det svenska flyktingmottagandet faktiskt säkerhetssteoriserades - det gick från att vara en politiserad fråga till en fråga om statens överlevnad (Buzan et al. 1998; Peoples & Vaughan-Williams 2015, s. 101). Det förstärks genom större delar av presskonferensen att anledningen till varför en restriktiv flyktingpolitik ska implementeras är till grund av att samhällsfunktionerna och myndigheterna inte klarar av belastningen. För att staten ska överleva måste dess institutioner och myndigheter kunna fungera felfritt - hotas deras funktion innebär det att staten står inför ett hot (Buzan 2007, s. 85). Desto fler myndigheter och institutioner som är under hög ansträngning desto

större potentiellt hot mot själva staten. De anledningar regeringen ger till varför de väljer att införa en restriktiv flyktingpolitik exemplifierar Buzans idé om detta på ett tydligt sätt.

5.3 Kontext

Den proximala kontexten torde vara relativt självförklarande. Regeringslokalerna blir scenen som det utspelar sig på och publiken är i fallet det svenska folket, journalister och i viss mån även andra politiker på den globala arenan. Det är en presskonferens som inte enbart behandlar nationella angelägenheter: kritiken som regeringen ger till EU-länder är något som inte bara är riktat till svenska medborgare. Även i fallet av denna studien när den utfördes kan kritiken mot övriga länder ses som skarp och förklarande till hur Sverige hamnade i den situationen. I kombination med en aspekt av den distala kontexten som belystes, själva flyktingströmmarna i EU, framställer regeringen det som att Sverige föll på sitt eget svärd av humanitära insatser i att ta ansvar för EU. I materialet får EU:s flyktingpolitik mer kritik i att vara långsam och bristfällig än vad den får goda recensioner av regeringen. Det är EU:s flyktingpolitik och EU-ländernas restriktiva tolkning av den som har lett till att bland annat Sverige hamnat i en kärv situation. Det är således ett fåtal medlemsländer som hotas, men inte merparten av det internationella samarbetet. Det skapar en intressant parallell till Buzans idé om att hotet först visar sig i extremiteterna av en helhet (Buzan 2007, s. 85) - men istället för Sveriges egna myndigheter och institutioner som slår larm om hotet (mot nationalstaten) är det EU:s medlemsländer som larmar om hotet. Idén är densamma, men istället för att appliceras på en nationalstat appliceras det på ett internationellt samarbetsorgan - och istället för MSB, kommuner och andra myndigheter som hotas är det länder som Sverige, Tyskland och Österrike. Studien har inte uppvaktat denna idén vidare, då den huvudsakligen intresserat sig i en svensk kontext. Vidare studier behövs för att expandera Buzans idéer på en europeisk nivå.

Vad beträffar kontexten är det svårt att genom studien ge ett entydigt svar på vad kontexten som omgav presskonferensen innebär. Det är genom analysverktyget speciellt besvärligt att täcka upp alla nivåer och aspekter av kontexterna i en studie (Balzacq 2011, s. 37). Därför gjordes ett val att genom uppsatsen beskriva enbart delar av den svenska- och europeiska kontext som presskonferensen utspelade sig i. Att utgå ifrån det svenska opinionsläget samt det europeiska ”tryck” som uppstod till följd av året 2015 som ledde till en säkerhetsisering av det svenska flyktingmottagandet är en del av det. Det är ingen enkel bedrift att ta hänsyn till samtliga relevanta kontexter under denna tid och det finns andra aspekter som på ett eller annat sätt spelade roll.

5.4 Säkerhetiserades flyktingfrågan under hösten år 2015?

Det studien har visat är att regeringen vid denna tidpunkt infört restriktioner med anledning av den höga belastningen på myndigheter, samhällsfunktioner och institutioner, till följd av ett högt flyktingmottagande. Det nämns såväl ordagrant i materialet som de tolkningar som författaren gjort. Hotet är formulerat främst mot statens extremiteter, men det framställs inte som nedvärderande eller beskyllande på referenssubjektet (asylsökande eller flyktingar) utan snarare som till följd av ett oförberett EU och ohjälpsamma EU-medlemsländer. Vad beträffar regeringens speech acts så finns det inslag av patriotism vilket vidare tolkats som ett försök att sammanhålla det svenska folket i prövningen som perioden innebar. Det finns även det som tolkats som oro eller rädsla över vad hotet inneburit och kan innebära om inga restriktiva åtgärder vidtas. De metaforer och metonymier som används i materialet förstärker bilden av att statens funktioner är under hot: det behövs ett andrum. Det är något som är temporärt och tillfälligt, men likväl något som är nödvändigt för att få kontroll över situationen.

Hotet, formuleringarna och kontexten som omgav flyktingfrågan vid tidpunkten, i kombination med det alltjämt ökande stödet av svenska väljare att införa en restriktiv migrationspolitik har i studien tolkats som att frågan säkerhetiserades av regeringen under presskonferensen. Innan presskonferensen verkade regeringens företrädare för en öppen migrationspolitik - efter den 24 november verkade de för en restriktiv migrationspolitik eftersom statens extremiteter inte klarade av belastningen. Regeringen ändrade sin egen ståndpunkt i frågan när hotet blev påtagligt, och gick mot sina respektive partiers linje i frågan när de ändå införde en restriktiv migrationspolitik för att stävja hotet. Sammantaget var flyktingfrågan säkerhetiserad, därför att den var:

1. Föremål för debatt på samhällsnivå.
2. Ökande i intresse bland svenska väljarkåren.
3. Genomträngande i många olika delar av politiken, vilket kan ses i de policys som presenterades den 24 november.
4. Något som hotade staten via dess extremiteter.

5.5 Vidare forskning

Teorin om säkerhetisering har ofta använts i militära sammanhang, men har rört sig sedan slutet av 90-talet mot även icke-militära angelägenheter (se Peoples & Vaughan-Williams 2013, s.

97). Teorin har då rört sig mot att beskriva sociala, miljömässiga, ekonomiska eller politiska sektorer, som blir av en mer beskrivande natur för att förklara vilka aktörer, vilka hot och vad som sägs (ibid., s. 97; Buzan et al. 1998). Forskningen på området blir något fragmenterad, eftersom det inte finns tydliga ramverk att utgå ifrån. Dessutom ställs forskaren inför problematik kopplat till hur det ska analyseras - olika analyssätt har olika fokusområden. En diskursiv textanalys, som i detta fall, ger forskaren möjlighet till breda tolkningar av lingvistiska och diskursiva aspekter av materialet, men det är inte cementerat exakt vad som ska undersökas (Balzac 2011, s. 41). Det finns ingen enhetlighet i hur studier av säkerhetsisering ska utföras, vilket är både till fördel och till nackdel. Balzacs analysverktyg har använts i detta fallet, vars fördel är att beskriva de olika aktörerna, ageranden och kontexterna (ibid., s. 35-37). Dessvärre har denna studies brist legat i begränsningen av nivåerna i verktyget, och främst under nivån om kontext. Vidare studier på området kräver att beakta kontexten i mångt större utsträckning för att kontextualisera säkerhetsiseringen.

Studiens som utfördes här är ett försök att vidga säkerhetsiseringsteorin att applicera till migrationspolitiska frågor. Det har gjorts ur fallet av Sverige. Vidare forskning om säkerhetsisering och Sverige uppmuntras i syfte att bidra till större transparens i hur regeringar skiftar i dessa typer av frågor och hur de agerar vid eventuella hot. Det kan leda till större förståelse för det politiska spelet och retoriken kring det som inte enbart forskare om säkerhetsisering intresserar sig av. Säkerhetsisering är enligt författarens förståelse en teori som rör sig inom olika discipliner; däribland diskurs, policyskapande, säkerhetspolitik och partipolitik. Vidare forskning om säkerhetsisering skulle inte enbart leda till större informationsunderlag för säkerhetsiseringsteorin, utan för flera olika discipliner.

Vidare forskning skulle gärna appliceras med en kvantitativ prägel istället för en enbart kvalitativ. Främst handlar det om att kunna kombinera hur ofta en aktör gör en speech act, eller hur ofta som ett säkerhetsiseringsutspel görs i kombination med en djupgående analys av vad, vem, varför och hur. Det skulle ge större underlag för dels forskning om säkerhetsisering, men också om aktören som undersöks.

6.0 Referenslista

6.1 Böcker

Balzacq, Thierry. 2011. *Securitization Theory. How security problems emerge and dissolve*. Milton Park: Routledge.

Bergström, Göran & Boréus, Kristina. 2012. *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 3:e uppl. Lund: Studentlitteratur.

Buzan, Barry. 2007. *People, states & fear. An agenda for international security studie in the post-cold war era*. 2:a uppl. ECPR Press.

Buzan, Barry, Wæver, Ole & de Wilde, Jaap. 1998. *Security: A New Framework For Analysis*. Boulder: Lynne Rienne Publishers, Inc.

Gee, Paul James. 2011. *An Introduction to Discourse Analysis. Theory and Method*. 3:e uppl. New York: Routledge.

Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise. 2002. *Discourse Analysis. As Theory and Method*. Croydon: SAGE Publications Ltd.

Peoples, Columba & Vaughan-Williams, Nick. 2015. *Critical Security Studies. An introduction*. 2:a uppl. New York: Routledge.

6.2 Elektroniska referenser:

Aftonbladet. 2016. *Flyktingar är viktigaste politiska frågan - men stora skillnader mellan stad och land*. Publicerad 2016-11-22.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/KvldQG/flyktingar-ar-viktigaste-politiska-fragan--men-stora-skillnader-mella>. (Hämtad 2020-11-17).

Austin, John L. 1975. How To Do Things With Words: The William James Lectures delivered at Harvard University in 1955. Hämtad från Oxford Scholarship Online: DOI:10.1093/acprof:oso/9780198245537.003.0009

Dagens Nyheter. 2014. "Löfven får ihop både regering och budget". Publicerad 2014-09-15. <https://www.dn.se/nyheter/politik/lofven-far-ihop-bade-regering-och-budget/>. (Hämtad 2020-11-09).

Expressen. 2015. *Invandringen näst viktigaste frågan*. Publicerad 2015-01-29. <https://www.expressen.se/nyheter/invandringen-nast-viktigaste-fragan/> (Hämtad 2020-11-17).

Moderaterna. 2014. - Sverige är en humanitär stormakt. Fredrik Reinfeldt på #valupptakt #jobbvalet #svpol. [Twitter]. 16 augusti. <https://twitter.com/moderaterna/status/500606724777463809>. (Hämtad 2020-11-09).

Moran, Dominique & Jordaan, A. Jacob. 2007. HIV/AIDS in Russia: determinants of regional prevalence. *International Journal of Health Geographics* 6(22), DOI: [10.1186/1476-072X-6-22](https://doi.org/10.1186/1476-072X-6-22)

Novus. 2015. *Rapport: Viktigaste politiska frågan*. Publicerad 2015-06-24). https://novus.se/wp-content/uploads/2015/06/Novus_Rapport_Viktigaste-fr%C3%A5gan-b%C3%A4sta-parti_150624.pdf. (Hämtad 2020-11-10).

Novus. 2020. *Novus november 2020: Sjukvården fortfarande etta, invandring och lag & ordning på delad andraplats*. Publicerad i november 2020. <https://novus.se/novus-svensk-valjaropinion/valjarforstaelse/viktigaste-politiska-fragan/> (Hämtad 2020-12-10).

Regeringen. 2015a. *Tal av statsminister Stefan Löfven vid manifestationen för flyktingar*. Publicerad 2015-09-06. <https://www.regeringen.se/tal/2015/09/tal-av-stefan-lofven-vid-manifestationen-for-flyktingar-den-5-september/>. (Hämtad 2020-11-09).

Regeringen. 2015b. *Regeringen föreslår åtgärder för att skapa andrum för svenskt flyktingmottagande*. Publicerad 2015-11-24.

<https://www.regeringen.se/artiklar/2015/11/regeringen-foreslar-atgarder-for-att-skapa-andrum-for-svenskt-flyktingmottagande/>. (Hämtad 2020-11-09).

Resume. 2015. *Åsa Romsons tårar fick Twitter att explodera*. Publicerad 2015-11-24. <https://www.resume.se/kommunikation/media/asa-romsons-tarar-fick-twitter-att-explodera/> (Hämtad 2020-11-09).

Sjöstedt, Roxanna. 2008. Exploring the Construction of Threats: The Securitization of HIV/AIDS in Russia. *Security Dialogue* 39(1): 7–29, DOI: 10.1177/0967010607086821

Statistiska Centralbyrån. 2020. *Invandring till Sverige*. Senast uppdaterad 2020-08-31. <https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/invandring-till-sverige/>. (Hämtad 2020-11-09).

Sveriges Radio. 2014. *Förre landshövdingen: Talet om öppna hjärtan skrämde moderater till SD*. Publicerad 2014-10-04. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=114&artikel=5982588>. (Hämtad 2020-11-09).

Sveriges Radio. 2015. *Skärpta krav på asylsökande*. Publicerad 2015-11-24. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6310099>. (Hämtad 2020-11-09).

Sveriges Television. 2011. *Reinfeldt vill lyfta humanitär hjälp*. Publicerad 2011-03-23. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/reinfeldt-vill-lyfta-humanitar-hjalp>. (Hämtad 2020-11-09).

Sveriges Television. 2014. *Valu: Rödgröna klart större*. Publicerad 2014-09-14. <https://www.svt.se/nyheter/val2014/valu-rodgrona-klart-storre>. (Hämtad 2020-11-09).

Sveriges Television. 2015. *Romson i tårar: "Fruktansvärda beslut"*. Publicerad 2015-11-24. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/romson-i-tarar-det-har-varit-tufft>. Senast uppdaterad 2017-06-28 (Hämtad 2020-11-09).

UNHCR. 2013. *UNHCR Global trends 2012*. Geneve: UNHCR.

<https://www.unhcr.org/statistics/country/51bacb0f9/unhcr-global-trends-2012.html>. (Hämtad 2020-11-09).

UNHCR. 2014. *UNHCR Global trends 2013*. Geneve: UNHCR.
<https://www.unhcr.org/statistics/country/5399a14f9/unhcr-global-trends-2013.html>. (Hämtad 2020-11-09).

UNHCR. 2020. *UNHCR Global trends 2019*. Köpenhamn: UNHCR.
<https://www.unhcr.org/statistics/unhcrstats/5ee200e37/unhcr-global-trends-2019.html>. (Hämtad 2020-11-09).

Utbildningsradion Play. 2017. *Öppna era hjärtan*. [Radio]. 00:54-01:13.
<https://urplay.se/program/201148-detaljerna-nutidspolitik-oppna-era-hjartan>. (Hämtad 2020-11-09).

Valmyndigheten. 2014. *Val till riksdagen - Röster*. Publicerad 2014-09-19.
<https://data.val.se/val/val2014/slutresultat/R/rike/index.html>. (Hämtad 2020-11-09).

7.0 Bilagor

7.1 Transkribering

Stefan Löfven (S) = SL

Åsa Romson (MP) = ÅR

SL: Hjärtligt välkomna. Idag så kommer vi att tala om dom nya åtgärderna som regeringen avser att införa med anledning av flyktingsituationen.

Sveriges flyktingmottagande leds av några viktiga och tydliga principer, och det är att Sverige ska ta sin del av det globala ansvaret för människor på flykt och vi värnar den internationella asylrätten. Det innebär att vi agerar på tre nivåer: vi agerar för det första globalt genom att bekämpa rötterna till konflikterna som gör att människor behöver fly överhuvudtaget och vi hjälper till på plats. Vi arbetar inom EU för att EU ska ta ett samlat och gemensamt ansvar. Vi arbetar här hemma med en human flyktingpolitik, en reglerad invandring som på ett hållbart sätt, på ett långsiktigt hållbart sätt, kan se till att vi kan göra det bästa både för samhället och för dom människor som flyr. Och så att samhället har möjlighet att erbjuda jobb, bostäder och utbildning.

Det finns ingen som kan tveka på Sveriges vilja och ambitioner att ta ansvar för människor som tvingas fly från krig och konflikter. Vi har tagit 80 000 människor dom senaste två månaderna. Det är överlägset flest asylsökande per capita i EU, och skulle man skala upp det på EU-nivå och på årsbasis så motsvarar det ungefär 25 miljoner, som om 25 miljoner människor skulle söka asyl i EU under ett år. Och det är så pass många minderåriga, barn och unga så att det motsvarar över 100 skolklasser varje vecka. Så Sverige är ett litet land som gör en enorm insats och det svenska folket har visat och visar en stor solidaritet i en svår tid, och det som har genomförts det är den största flyktinginsatsen i modern historia. Vi har medarbetare på Migrationsverket som jobbar dag och natt, sju dagar i veckan, för att hitta sängplatser och se till att människor får mat för dagen, och att dom också registreras. Vi har många frivilliga i våra [frivilliga...] frivilligorganisationer som har gjort ovärderliga insatser för att allt det här ska fungera. Vi har kommuner runtom i landet som har sökt med ljus och lykta efter [fram...] tillfälliga boende (liknelse), och också ställt evakueringsplatser till förfogande, vi har tältläger uppsatta i Skåne.

Därför smärtar det mig (paus) att meddela att Sverige inte längre klarar att ta emot asylsökanden på den höga nivå som vi har gör idag. Vi ser att kommuner Lex-Sarah-anmäler sig själva för att dom inte längre kan sköta sitt mottagande på ett säkert sätt, Myndigheten för Samhällsskydd- och Beredskap (MSB) slår larm om att viktiga samhällsfunktioner inte klarar av den här ansträngningen. Migrationsverket rapporterar att dom inte längre kan ge sovplatser till människor som söker sig hit. Det här är en ohållbar situation. Den är ohållbar för de människor som söker asyl, för personalen, [och den också...] för alla dom som ska känna förtroende för samhällsfunktionerna. Nu måste, kort uttryckt, fler människor söka asyl och erbjudas skydd i andra EU-länder. Det har blivit, och framstått länge, uppenbart att en riktigt hållbar långsiktig lösning, den kan enbart tas fram på EU-nivå. EU måste ha kontroll över sin yttre gräns och varje land måste naturligtvis bidra till att ordningen upprätthålls, och det är en förutsättning för själva den fria rörligheten i Europa.

Jag har sedan jag tillträdde som statsminister arbetat för just ett delat ansvar inom den Europeiska Unionen. När vi såg att flyktingkrisen tilltog, när exempelvis konflikterna och

säkerhetsläget i Irak, i Afghanistan och Syrien förvärrades, när tillstånden i flyktinglägren försämrades och fler med det vände sig till Europa - under hela den tiden så har min och regeringens hållning varit att det enda hållbara det är att medlemsländerna löser den här utmaningen tillsammans.

Om EU:s 28 medlemsländer är med här och tar ansvaret, då kan vi hantera en sådan här massflyktsituation på ett *betonat* helt annat sätt än vad som görs idag. Sverige, Tyskland, Österrike, vi har tillsammans varit pådrivande för omfördelning och också för skapandet av en struktur, en ny struktur, för hur gemensamt mottagande ska kunna fungera i EU. Vi har flyttat fram positionerna, men det är fortfarande viktigt men vi kan också se att processen har gått alldeles för trögt. Det har gått för långsamt, och de beslut som har fattats har implementerats också alldeles för långsamt. Det innebär att de framgångar som vi trots allt nått har inte varit nog. Nu står vi i ett läge där människor på flykt inte längre registreras [där de kommer till Europa i det landet...] när de kommer till Europa utan man rör sig fritt mellan länder i EU och då har det blivit så att Sverige har blivit det land som tar störst ansvar av alla i förhållande till vår befolkningsmängd samtidigt som många andra länder gör väldigt, väldigt lite.

Jag beklagar (paus 2 sek) att EU:s medlemsländer inte har klarat av att hantera den här situationen tillsammans. Det är också så att det går inte att kombinera fri rörlighet med flykt ifrån ansvar. Det är uppenbart att migrationspolitiken i EU måste ses över i sin helhet. Dublinförordningen behöver göras om och ersättas med ett permanent omfördelningssystem i EU, det är bara så som vi kan få en hållbar migrationspolitik i Europeiska Unionen. Och fram till det är gjort så finns det en sak, en primär sak som Sverige kan göra för att få fler EU-länder att ta sitt ansvar, och det är att visa att vi helt enkelt inte har möjlighet att göra mer. Så syftet med de åtgärder som vi nu presenterar, det är att skapa ett andrum för svenskt flyktingmottagande. Det kräver att vi kraftigt får ner antal personer som söker asyl och beviljas uppehållstillstånd i Sverige – istället får dem att söka sig till andra länder. Vi värnar rätten att söka asyl enligt internationella konventioner, men svensk lagstiftning kommer att anpassas till EU:s miniminivå. Och det med just det uttryckliga målet att få fler människor att välja att söka asyl i andra EU-länder än Sverige. Och då är avsikten att tillfälligt anpassa den svenska utlänningslagen till minimikraven enligt internationella konventioner och EU-rätten. Lagen ska gälla för de asylbeslut som fattas under perioden som lagen är giltig, och det är en tillfällig lagstiftning som... med en giltighet på tre år. Det innebär bland annat tidsbegränsade uppehållstillstånd för alla skyddsbehövande utom kvotflyktingar. Undantag från detta görs för barn och deras familjer som har registrerat sin ansökan innan den här förslaget presenterades och som fortfarande vistas i Sverige. Och för dem gäller de befintliga reglerna förutsatt att barnen vid beslutstillfället fortfarande är under 18 år. Rätten till anhöriginvandring begränsas för skyddsbehövande med ett tidsbegränsat tillstånd och vi skärper också försörjningskraven. Dom så kallade övriga skyddsbehövande har inte rätt till uppehållstillstånd. Bestämmelserna om uppehållstillstånd på grund av synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter ska ersättas med bestämmelser som medger att uppehållstillstånd kan beviljas av humanitära skäl i vissa mycket [begränsande...] begränsade undantagsfall. Och vi kommer också att finna en ordning så att medicinsk åldersbestämning av asylsökande kan tillämpas. Varsågod, Åsa Romson.

ÅR: Tack. Vi har som regering under den här *kort paus* processen, under den här *kort paus* svåra hösten fattat redan en rad svåra beslut för att leda Sverige i den kris som är en kris ursprungligen i form av en flyktingström i världen, med en kris där människor flyr undan terror, våld och hot i länder där vi jobbar internationellt oerhört starkt för att lösa den situationen.

Vi gör nu steg som värnar den internationella asylrätten men precis som statsministern precis sade, det *inandning* smärtar mig, som jag tror smärtar oss båda [som...] som företrädare för våra partier, att inse att den situation vi har idag är inte hållbar. Och det är därför vi också är överens om att ta till extraordinära åtgärder för att tillfälligt säkerställa att fler asylsökanden i Europa söker i andra länder än i Sverige. För att ge ett andrum i mottagningskapaciteten i Sverige, i de kommuner, i de statliga myndigheter, i de frivilligorganisationernas viktiga kämpande arbete, för att kunna stärka och bygga kapaciteten. Det krävs i dessa dagar fler svåra beslut än de vi hittills har tagit. Vi som regering är redo att fatta dem för att ta ansvar för Sverige. Ta ansvar för det Sverige där flyktingar ska kunna få skydd enligt internationell rätt. Där invandrare ska kunna etablera sig och vara med och bygga ett starkt Sverige där etableringen ska fungera. Vi avser *kort paus* därför att precis som statsministern presenterat, minimera, att tillfälligt ha en lagstiftning som lägger asylkraven på en miniminivå. Vi avser också i syfte att säkerställa att fler i Europa söker asyl i andra EU-länder att införa ID-kontroller på samtliga kollektiva transportsätt till Sverige. Från kontinenten. Det handlar om kontroller på färjan liksom de kontroller vi redan infört på färjorna från Tyskland införs nu. Regeringen avser att införa dem även på färjan mellan Helsingborg och Helsingör samt på både tåg- och busstrafik över Öresundsbron.

Sverige har som statsministern just påpekat tagit emot fler asylsökande än någonsin tidigare, 80 000 på bara två månader. Under en *mycket* kort period är det *mycket* människor som idag ska tas om hand på ett bra sätt i Sverige. [Det kommer...] Den här perioden i Sverige kommer vara en stolthet för oss när historien skrivs. När myndigheter varnar för liv och hälsa, när [vi får...] vi kommer till den gränsen, när Sverige inte längre kan säkra ett grundläggande mottagande, ja då måste fler länder kliva fram. Och det är vi som regering beredda att göra allt som står i vår makt för att säkerställa att det blir så.

Vi inför [de här åtgärd...] de här åtgärderna för att vi tror på ett humanitärt flyktingmottagande som också fungerar. Där behöver Europa kliva fram och där behöver Sverige stärka kapaciteten i våra mottagningssystem. Därför vill vi göra dessa tillfälligt kraftfulla åtgärder. De innebär att vi värnar om den internationella asylrätten så att människor har fortsatt möjlighet att söka asyl i Sverige och få sin sak prövad. Men samtidigt vill vi skärpa vår lagstiftning för att få andra länder att kliva fram och ta ansvar. Det är viktigt för Miljöpartiet att värna om de barn och barnfamiljer som redan finns i Sverige och att dom nu undantas från de nya oerhört drastiska reglerna. Samtidigt är det oerhört viktigt att stärka Sveriges kapacitet på en rad områden. Många kommunala verksamheter är hårt ansträngda och står inför stora prövningar. Det gäller framförallt Socialtjänsten, skolan, barnomsorgen, traumavården, tandvården. Det fortsätta arbetet måste därför från regeringens sida vara prioriterat att värna välfärdens verksamheter, vilket regeringen också avser att möta.

En stor utmaning är att möta en växande befolkning under så här kort tid, och det behov på bostäder som det medför. Här krävs fortsatt starka insatser, och fler insatser, även insatser som gör att nyanlända snabbare kan komma i arbete behöver genomföras. För Sverige står för tolerans, och med ett mycket stort flyktingmottagande följer ett behov av insatser också för att bekämpa rasism och diskriminering. I enlighet med det kommer regeringen bland annat att värna välfärdens verksamheter genom att skjuta till [tillskjuta] resurser till kommunsektorn. Vi genomför en offensiv för att bekämpa rasism och diskriminering. Vi behöver genomlysa ytterligare förslag och fler förslag för att bidra till att fler bostäder byggs i syfte att vidta ytterligare åtgärder på bostadsområdet. Statliga hyresgarantier ska i detta särskilt analyseras och möjligheterna för myndigheter som Specialfastigheter och Fortifikationsverket att bidra till bättre försörjning för asylboenden måste prövas. Vi ska ta fram kostnadseffektiva förslag som bidrar till ett ökat användande av privatbostäder i flyktingmottagandet. Vi har sett att den kapaciteten hos det svenska folket att vara med och hjälpa till i den här situationen och se att etableringsinsatser är viktiga, tas om hand. Vi strävar efter att förenkla Socialtjänstens handläggning av ensamkommande barn, att finna mer kostnadseffektiva boendelösningar samt att bidra till att stärka rekryteringen av socialsekreterare. Länsstyrelserna behöver stödja kommunerna i deras uppdrag kring ensamkommande barn och Socialstyrelsen bör uppdatera ett riktat stöd till socialtjänst, familjehem och vårdgivare rörande handläggningen av de ensamkommande barnen och deras behov under placeringstiden. Det här är särskilt viktiga åtgärder för att minska belastningen på de kommuner som tar allra flest ensamkommande barn. Det är viktigt för att Socialtjänsten i de kommunerna också ska fungera – regeringen är oerhört orolig över de rapporterna som kommer därifrån.

Vi vill verka för att de lagar och regler som styr kommunernas hantering i området kan anpassas efter den nuvarande situationen. Där har kommuner och landsting i Sverige varit en livlig och engagerad samtalspart under hela den här krisen och vi fortsätter att hålla en stark dialog för att lösa de knutar som man ser från ”kommun Sverige”. Det är viktigt att se att det arbetet görs där. Och vi vill även [se...] genomföra insatser för att stärka entreprenörskap bland nyanlända och reformer inom tjänstesektorn som ökar utbudet av enkla tjänster. Det är en lista över åtgärder som naturligtvis kan komma att förlängas i behoven att öka kapaciteten i det svenska mottagningssystemet för god mottagning och god etablering. Vi behöver säkerställa också att Polisen och Migrationsverket har tillräckliga resurser för att genomföra sina arbetsuppgifter.

SL: Ja, de här förslagen nu som vi nu har berättat om har jag då idag meddelat ordförande för europeiska rådet Donald Tusk och också det nuvarande ordförandelandet Luxemburgs premiärminister Xavier Bettel, pratat med Tysklands förbundskansler Angela Merkel och Danmarks statsminister Lars Løkke Rasmussen. Jag har också fört en dialog med EU-kommissionen så att budskapet ifrån Sverige är tydligt framfört. Det långsiktiga arbetet i EU kommer att fortsätta, det är nödvändigt, men det här är regeringens förslag nu för att skapa ett andrum i svenskt flyktingmottagande *betonat* här och nu. Vi söker bredast möjliga politiska stöd för de här åtgärderna i ett sånt här allvarligt läge och kommer därför nu att bjuda in de partier som ingick i den förra migrationspolitiska överenskommelsen till samtal. De samtalen kommer att ledas av arbetsmarknadsminister Ylva Johansson och migrationsminister Morgan

Johansson från regeringens sida. Regeringen kommer också att kalla utrikesnämnden till sammanträde.

Vi behöver snabbt lätta på trycket i det svenska mottagningssystemet så att vi kan ta emot de människor som kommer hit på ett värdigt sätt och ge dem de bästa förutsättningarna att komma in i vårt svenska samhälle. Jobbet är långt, långt ifrån över. Tvärtom kommer det krävas ett enormt arbete, stort arbete, under den här kommande tiden. Det kommer krävas för att skapa trygghet och säkerhet i dagens värld för att få fram ett långsiktigt, hållbart omfördelningssystem i Europeiska Unionen och inte minst ett arbete för de som har beviljats asyl och väljer att stanna i Sverige. Bara för att klara det här mottagandet av de som redan kommit till Sverige så är det så viktigt med de åtgärder stadsrådet Romson just presenterat. Kapaciteten i det svenska mottagandet måste höjas och det kommer att ställas krav på nya bostäder, fler utbildningsplatser, starka skolor, större välfärd. Och det finns **betonat** ett sätt att ta sig ur detta, att komma bra igenom detta: det är att arbeta. Se till att människor arbetar. Alla som jobbar ska jobba och det kommer att kräva investeringar för att det här ska bli möjligt på ett bra sätt. Och i den miljön så är det viktigt med dom blocköverskridande överenskommelser som har slutits hittills, som har växt fram under de senaste månaderna, de blir ännu viktigare. Sverige behöver reformer, vi behöver investeringar, vi behöver nya samarbeten för att hålla ihop som land och gå stärkta ur det här tillsammans. Men, och det är också så, och det är Sverige allra bäst på, om vi samarbetar på riktigt, så är det få saker som vi inte klarar och vi kommer att klara det här också.

Sammanfattningsvis – Sverige har gjort **och** gör en enorm insats för människor som är på flykt från krig och konflikter, det ska vi vara oerhört stolta över. Men den nuvarande situationen är däremot ohållbar, det bekräftas av de rapporter vi får från både myndigheter, kommuner och andra. Därför behöver vi kraftigt minska antal asylsökande som kommer till Sverige. Av det skälet vill vi tillfälligt anpassa den svenska lagstiftningen till minimikraven enligt internationella konventioner och EU-rätten, så att fler väljer att söka asyl i andra EU-länder. Och vi har som land ansträngt oss till vårt allra, allra yttersta – nu behöver svenskt flyktingmottagande **kort paus** ett andrum. Med det så är vi beredda att svara på era frågor, varsågod.

7.2 Tabell 1.0 Agenter

Tabell 1.0 Agenter

Agent	
Säkerhetsiseringsaktör(er)	Regeringen (företrädes av Löfven & Romson)
Referensobjekt	Sverige, svenska samhället, kommuner, myndigheter och samhällsfunktioner

Funktionell(a) aktör(er)	EU, övriga EU-länder
Publik	Svenska folket (primärt), politiker/journalister (sekundärt)
Referenssubjekt	Växande befolkning (explicit), flyktingar & asylsökanden (implicit)